

TRUYỆN TRANH

TÚ THÁNH PHÒ TRỤ ĐÁNH TÂY KỲ

TẬP 12

thuongmaitr

TẬP 12

TỨ THÁNH PHÒ TRỤ ĐÁNH TÂY KỲ

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn Nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

thuongmaitr

Chịu trách nhiệm xuất bản:

TRẦN VĂN KÍNH

Biên tập: **VƯƠNG THỪA BÌNH**

In 10.000 cuốn tại Nhà in Báo SGGP. Số xuất bản 41/LA 91 —
Kế hoạch xuất bản số 01/KH.91—Cục xuất bản duyệt ngày
23-3-1991. In xong và nộp lưu chiểu tháng 5—1991

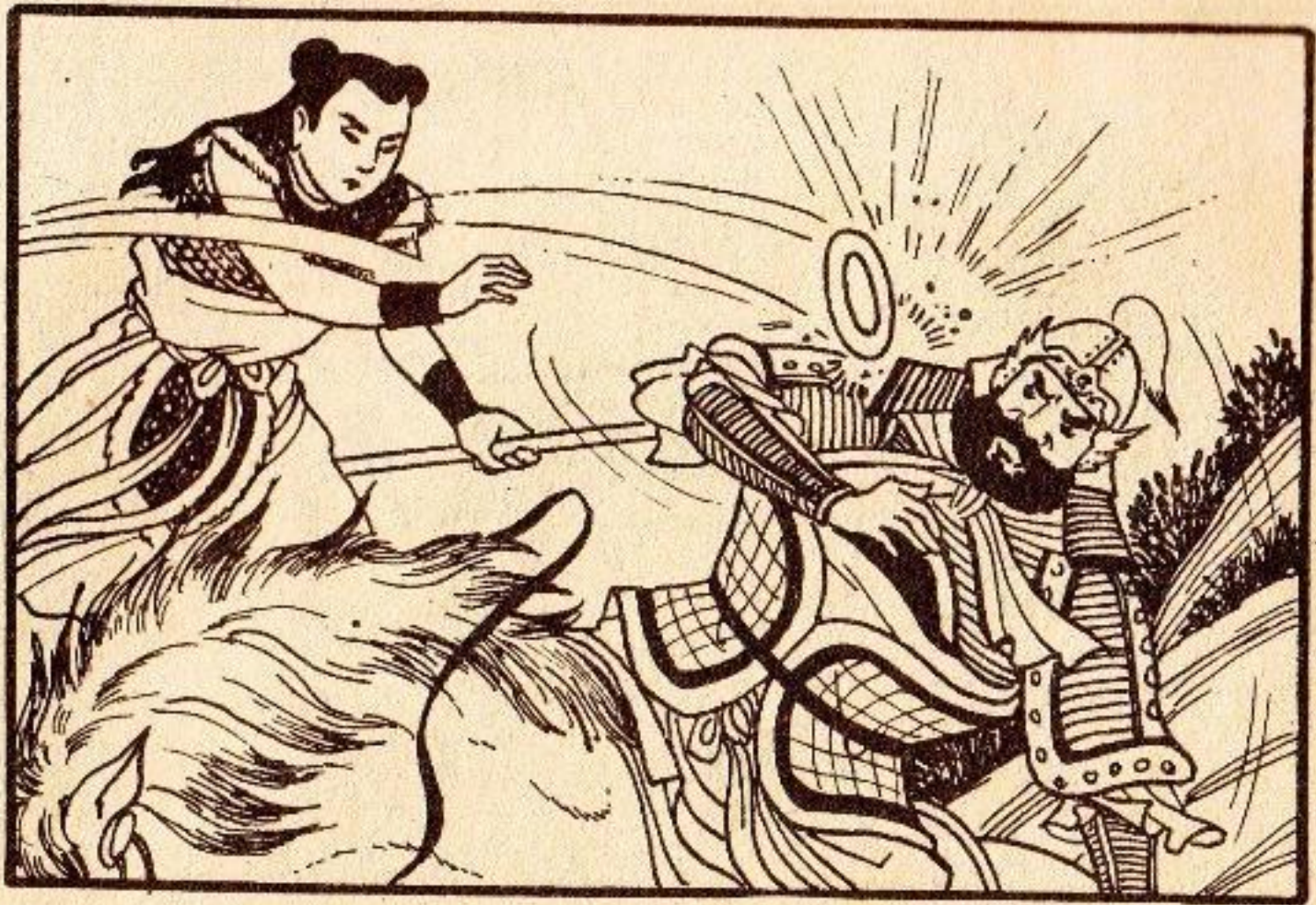
Phong Lâm thấy Na Tra phá mất phép của mình, quay ngựa trở lại đánh liều, bị Na Tra quăng Càn khôn quện trúng vai vỡ thịt lòi xương. Phong Lâm gắng gượng ôm ngựa chạy về trại. Na Tra đuổi theo kêu Quế Phương ra đánh. Quế Phương nổi giận giục ngựa ra khỏi trại. Na Tra cười lớn nói: “Ta nghe người có tài kêu tên ai thì người ấy té, nên ta đến đây xem có phải thật không, rồi bắt người về hỏi tội”.

Na Tra nói rồi cầm giáo đâm liên. Hai tướng đánh nhau được 10 hiệp. Trương Quế Phương đánh không lại liên cật tiếng kêu to: “Na Tra không té xuống, còn đợi chừng nào?”

Na Tra nghe kêu, hai chân kèm cứng trên xe không té. Quế Phương ngạc nhiên nghĩ thầm: “Thầy ta dạy phép thâm hồn, từ lâu rất hiệu nghiệm, bây giờ sao lại hết linh?”

Trương Quế Phương giận lắm, vung giáo đánh tiếp, nhưng không cự lại Na Tra. Na Tra lại ném Càn khôn quyền đánh trúng cánh tay Quế Phương suýt té xuống ngựa.

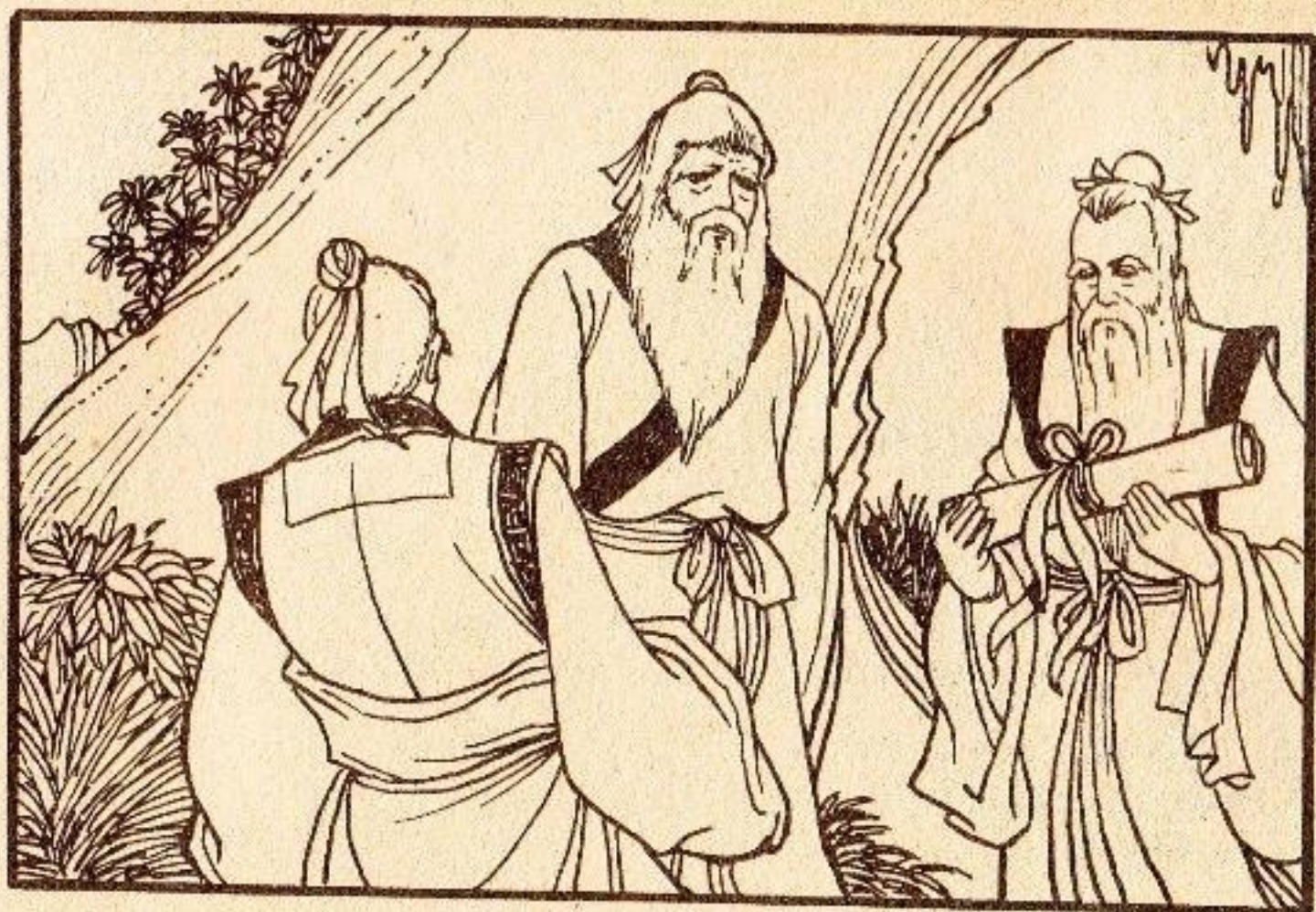
Quế Phương cố gắng chạy được về trại. Thấy Phong Lâm cũng bị thương, không thể ra quân được nên sai người về trình với Thái sư Văn Trọng xin viện binh.

Ở trong thành, Tử Nha lo nếu viện binh của Quế Phương đến thì khó lòng chống đỡ, nên tâu với Võ Vương: “Tôi phải về núi cầu thầy tôi giúp đỡ, khoảng ba hôm sẽ trở lại, việc nhà tôi đã sắp xếp xong”.

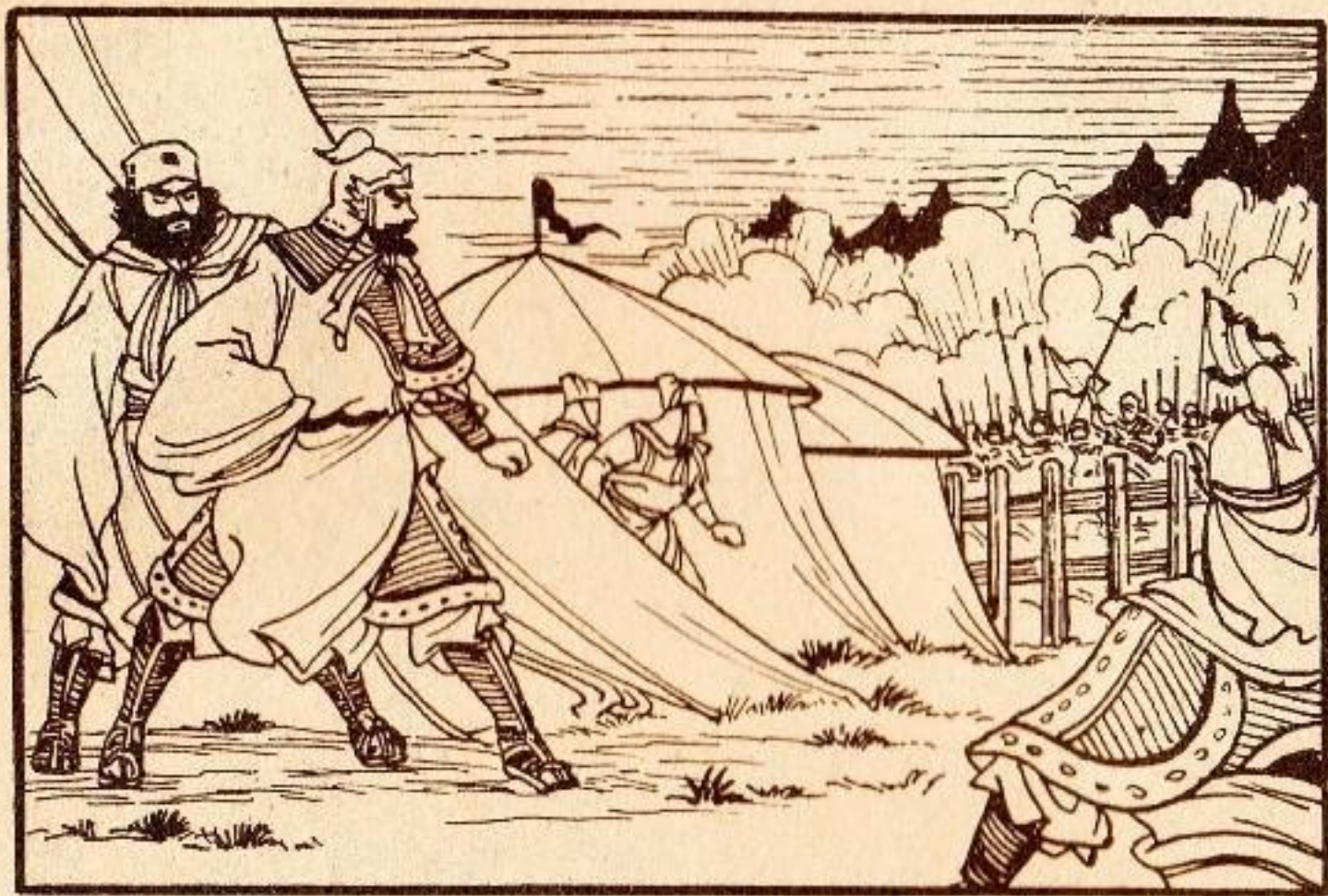
Tử Nha về núi thưa với thầy mình là Nguyên Thi rằng: “Nay Trương Quế Phương có phép tà thuật, đem quân đánh Tây Kỳ, đệ tử tài năng còn kém, cự không lại, xin tôn sư ra ơn trợ giúp”.

Nguyên Thi cười lớn: “Chúa Tây Kỳ có đức, không có gì phải lo, khi nào gặp nguy thì sẽ có người tài đến giúp. Sẵn đây, để ta sai Nam Cực tiên ông trao bằng Phong Thần cho ngươi. Về Tây Kỳ lập một cái đài treo bằng ấy lên là xong việc của ngươi”.

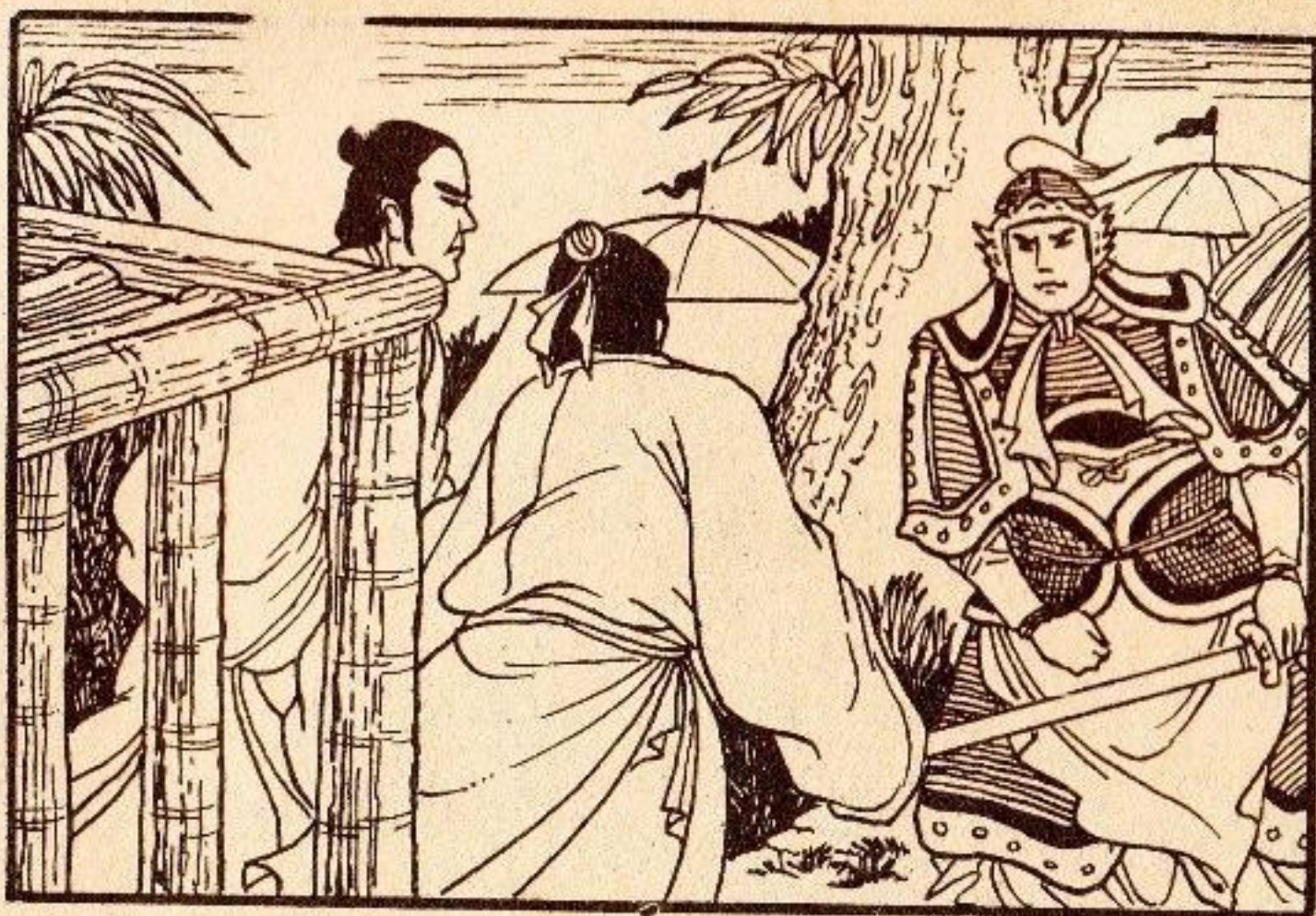
Tử Nha về lại Tây Kỳ, họp các tướng, viết lệnh tiễn trao cho Hoàng Phi Hổ, Na Tra, Tân Giáp, Tân Miễn, dặn các tướng theo mật lệnh mà thi hành.

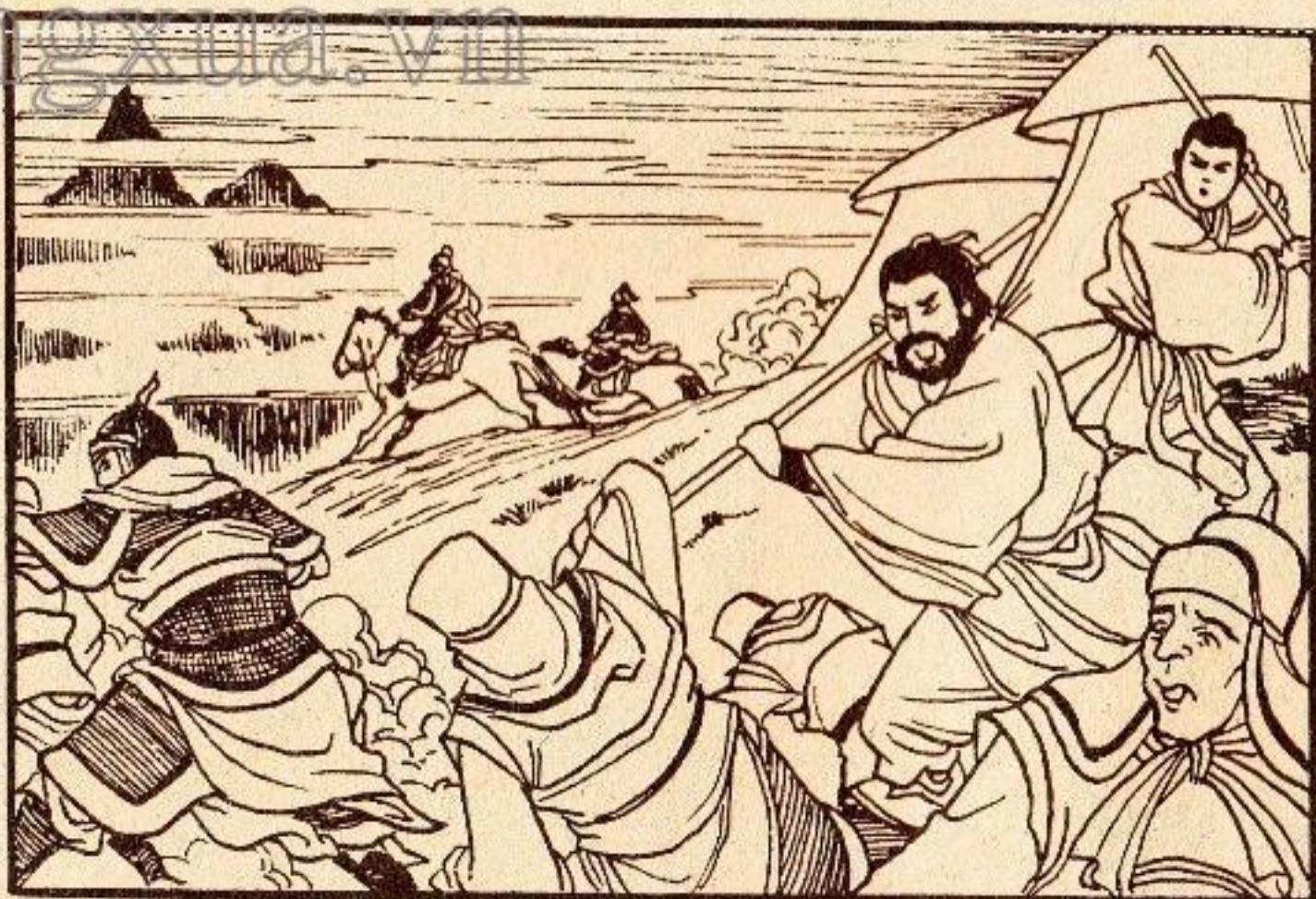
Lúc bảy giờ, Trương Quế Phương đang nằm chờ quân tiếp viện. Vào canh ba thì chợt có tiếng pháo lệnh nổ vang, Quế Phương và Phong Lâm chạy ra thì binh Châu đã vây tứ phía.

Trương Quế Phương thấy Na Tra thì hoảng sợ, không dám giao tranh. Còn Phong Lâm thấy Hoàng Phi Hổ thì nổi giận xông tới đánh.

Giữa lúc đó, Tân Giáp và Tân Miễn xông vào trại, binh tướng Trụ không ai chống nổi. Hai tướng xông vào tháo tù xa, cứu Nam Cung Hoát và Châu Kỳ ra.

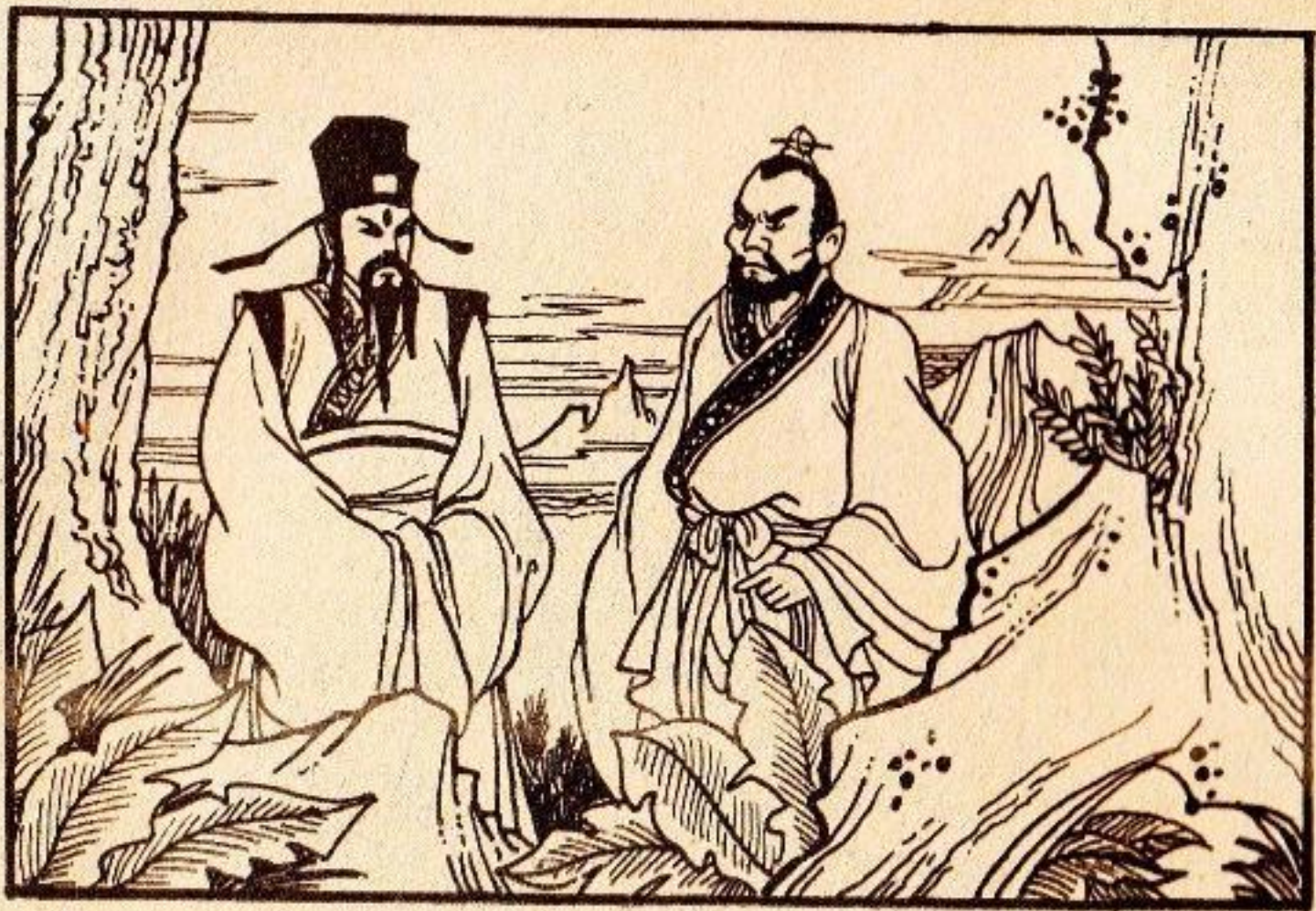
Nam Cung Hoát và Châu Kỳ như cọp xỏ lông, đâm chém quân Trụ chạy tán loạn. Quế Phương và Phong Lâm thấy quân ngũ vỡ tan, biết không thể nào chống cự liền giục ngựa bỏ tẩu.

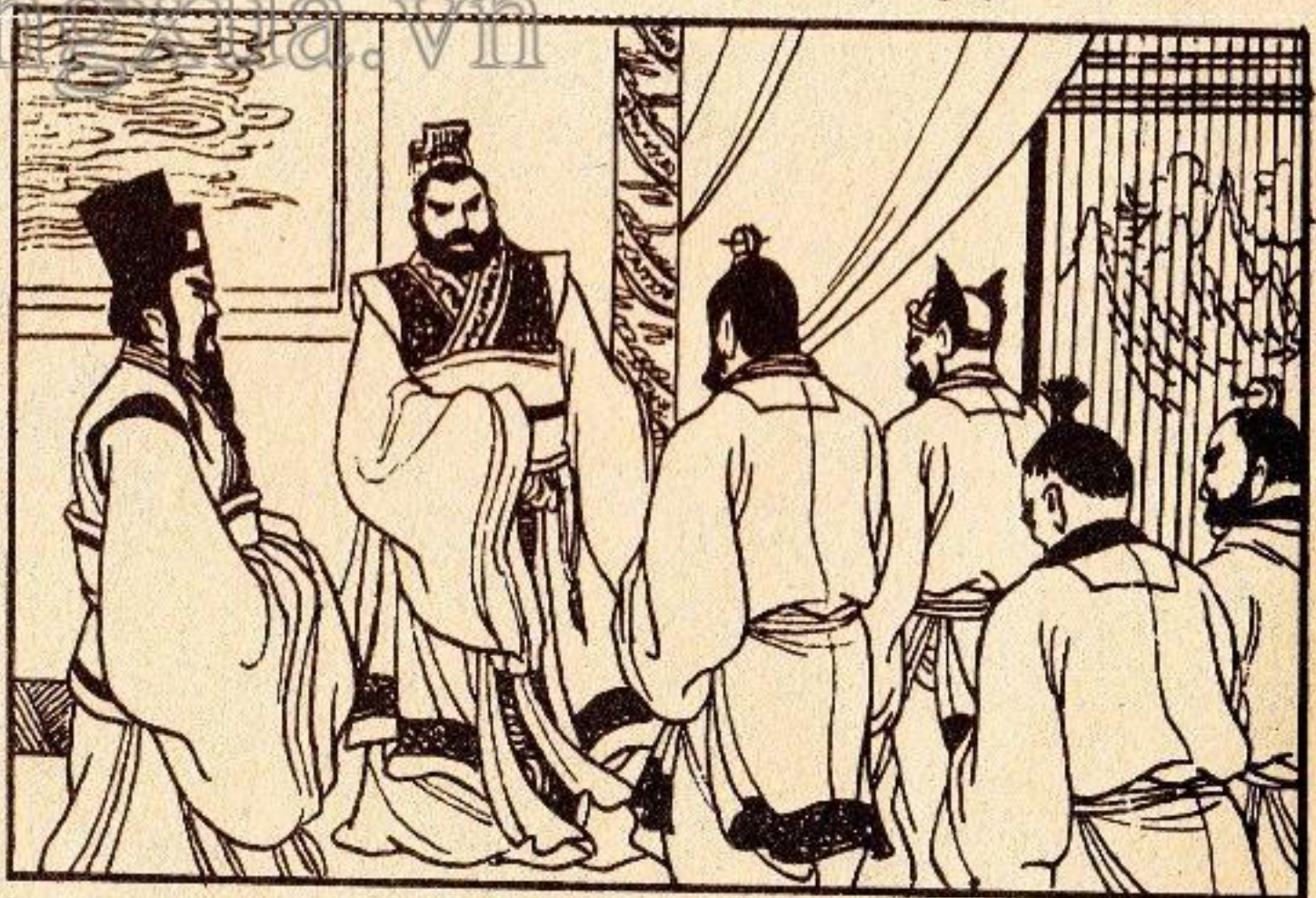
Văn Thái sư sau khi hay tin Trương Quế Phương bại trận, liền cưới con Hắc kỳ lân bay đến Cửu Long đảo gặp 4 vị đạo sĩ vốn là bằng hữu của mình — Đó là Vương Ma, Dương Sum, Cao Hữu Càng và Lý Hưng Bá.

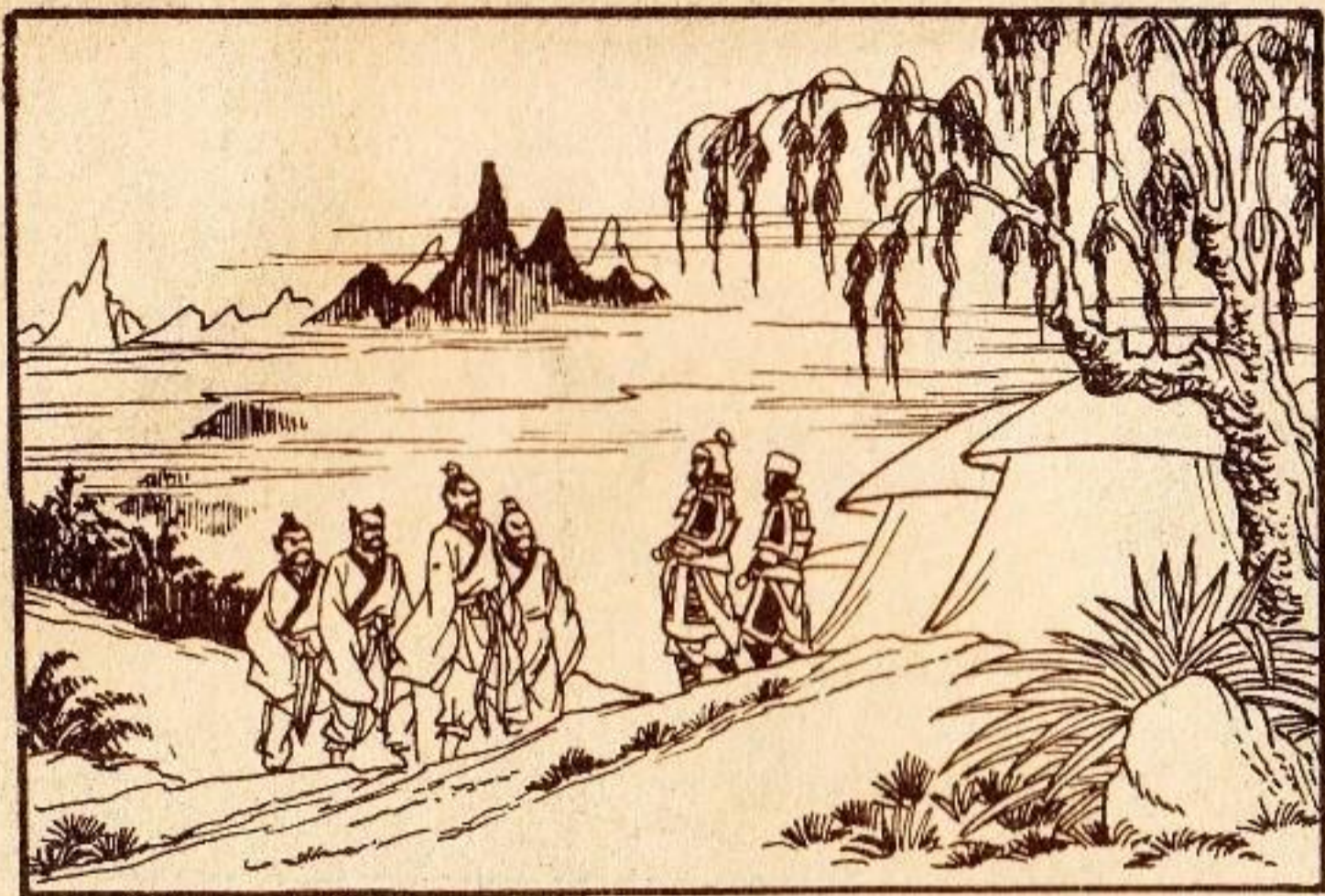
Văn Thái sư nói: “Tại Tây Kỳ có Khương Tử Nha, vốn là học trò tu tại núi Côn Lôn, cậy phép thần thông giúp Cơ Phát làm loạn. Binh tướng của tôi không cự lại nên đến đây cầu quý bằng hữu giúp cho một phen”.

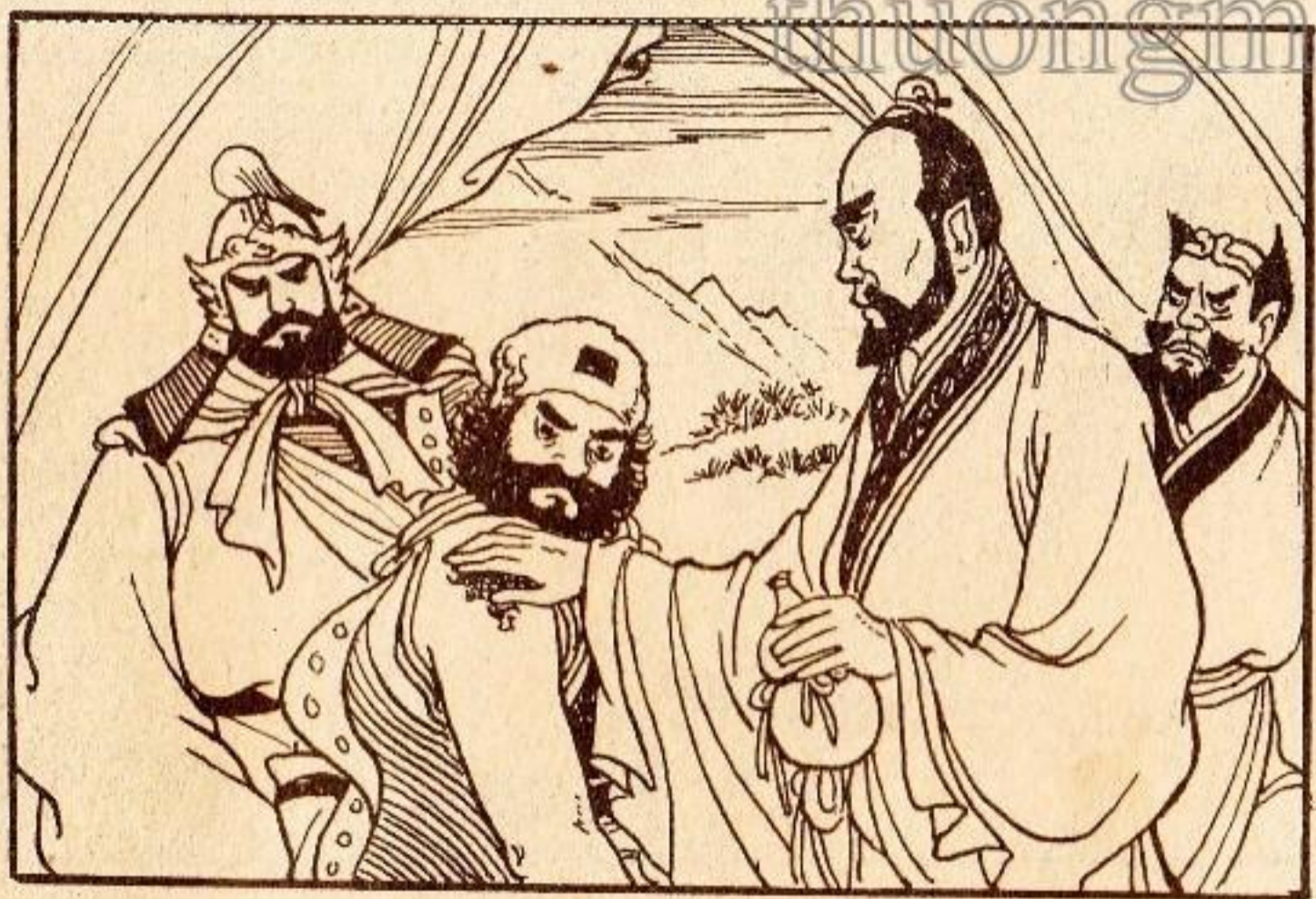
Vương Ma nói với Văn Trọng: "Đạo huynh về trước, chúng tôi sẽ đến sau". Văn Thái sư bay về triều ca. Bốn vị đạo sĩ sai đồng tử đưa các con quái thú của mình đến Tây Kỳ rồi độn thổ qua triều ca trong ngày hôm đó.

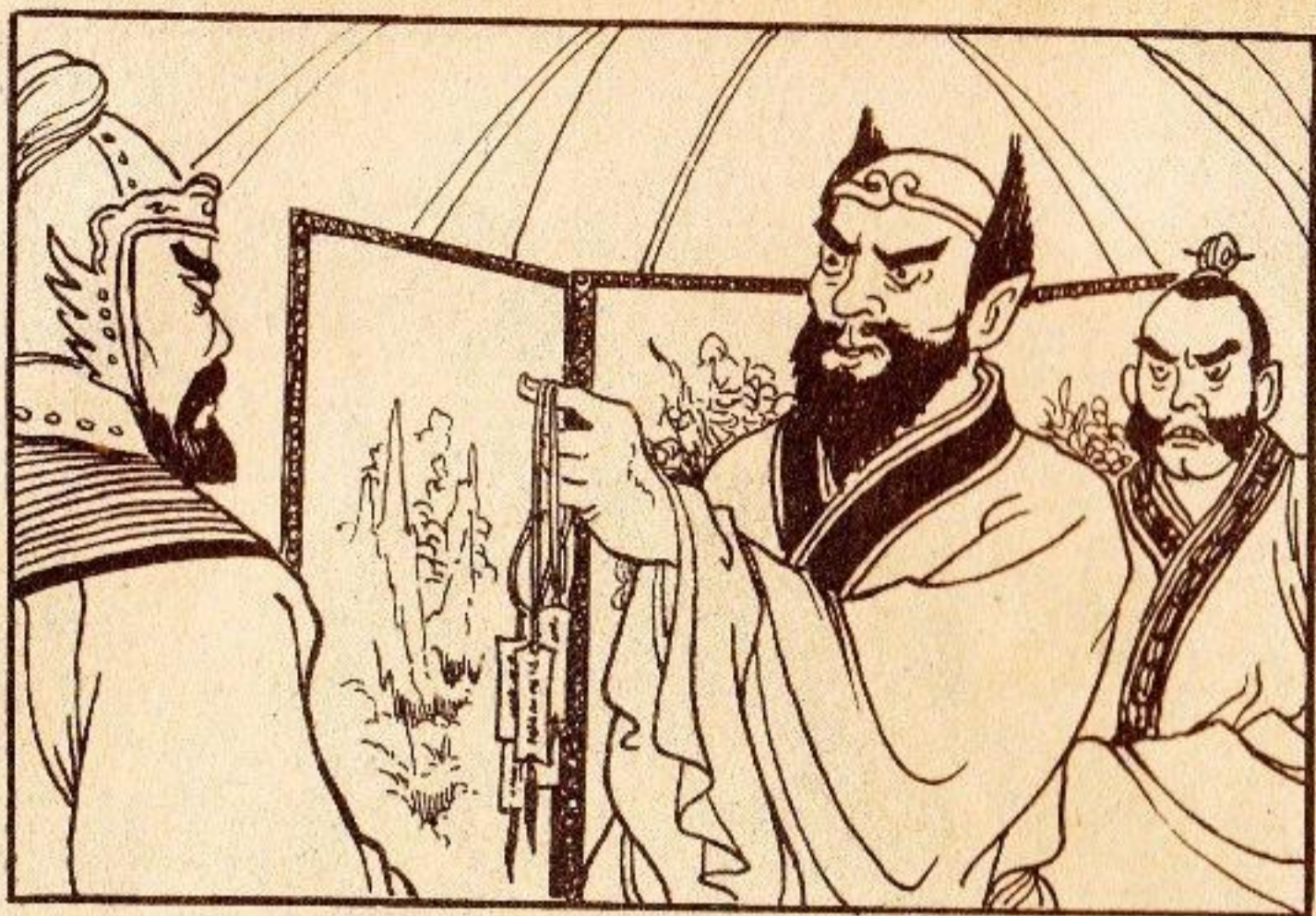
Hôm sau, Văn Thái sư đưa bốn vị đạo sĩ vào yết kiến Trụ Vương. Trụ Vương vui mừng mở tiệc khoản đãi.

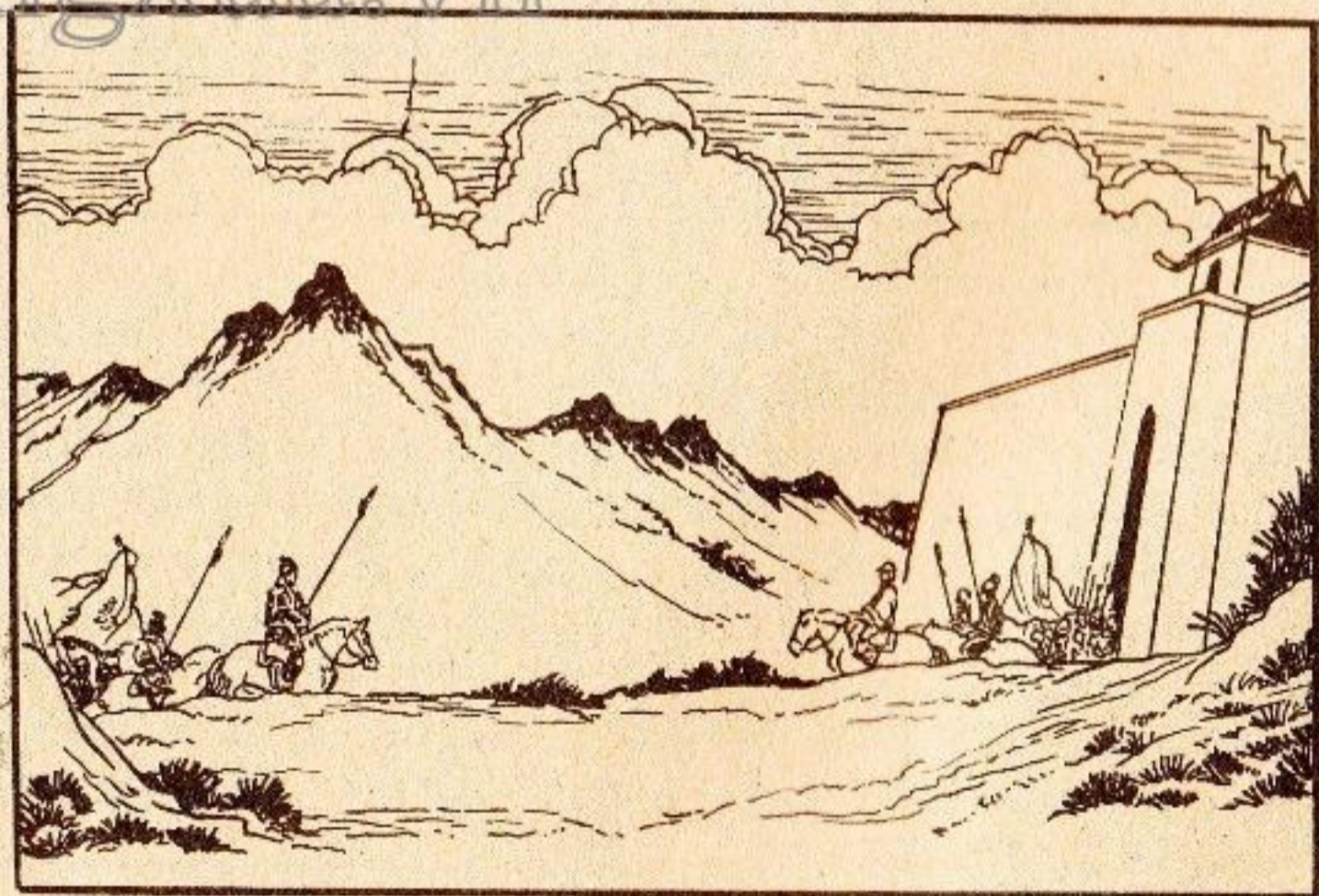
Sau đó, bốn vị đạo sĩ độn thổ đến Tây Kỳ, tìm đến trại của Trương Quế Phương. Quế Phương vội ra nghinh tiếp, thỉnh vào trong làm lễ ra mắt.

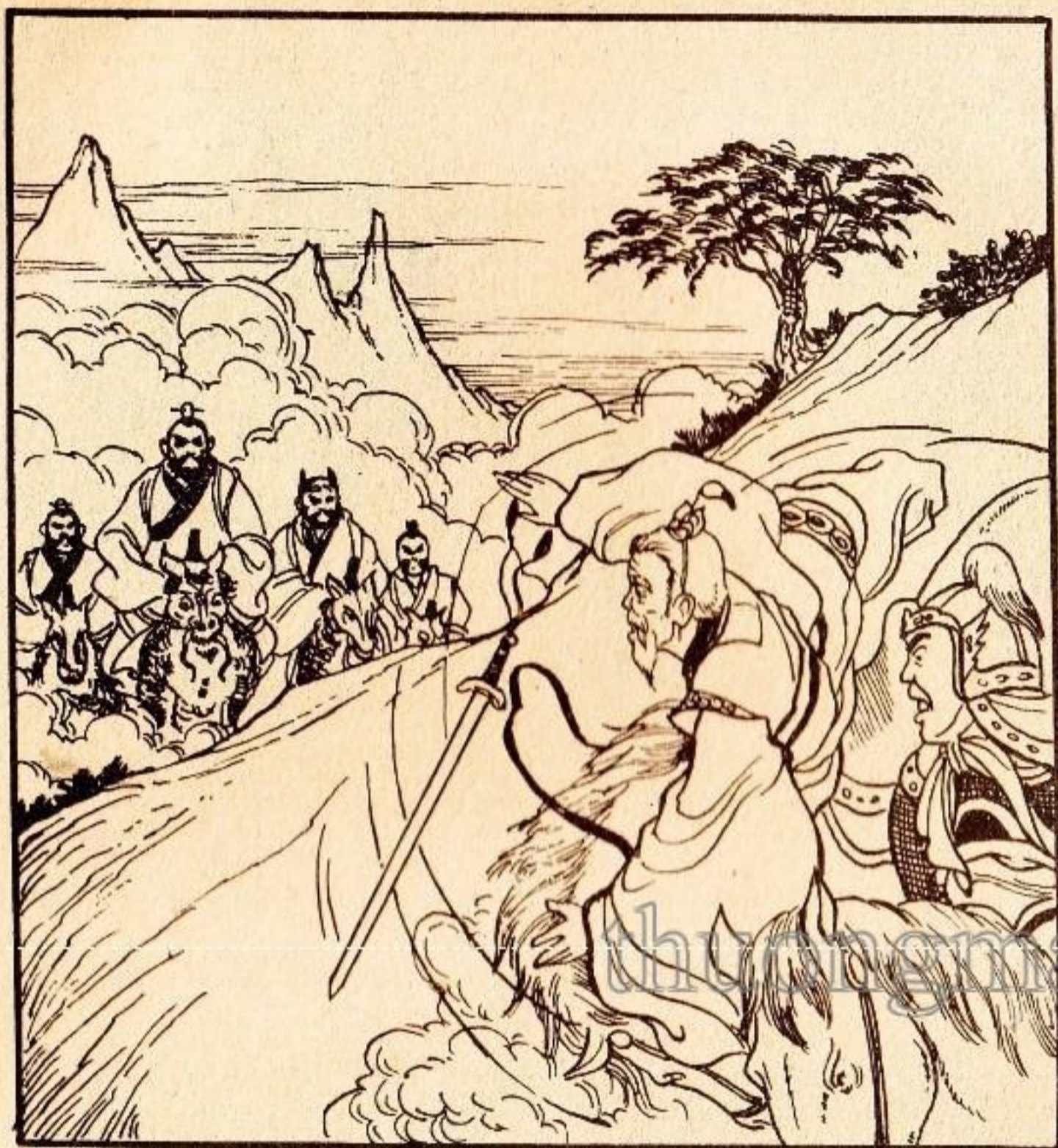
Vương Ma thấy Trương Quế Phương và Phong Lâm đều bị thương, liền lấy viên thuốc trong bầu nhai nhỏ, thoa vào vết thương của hai người, lập tức vết thương lành ngay.

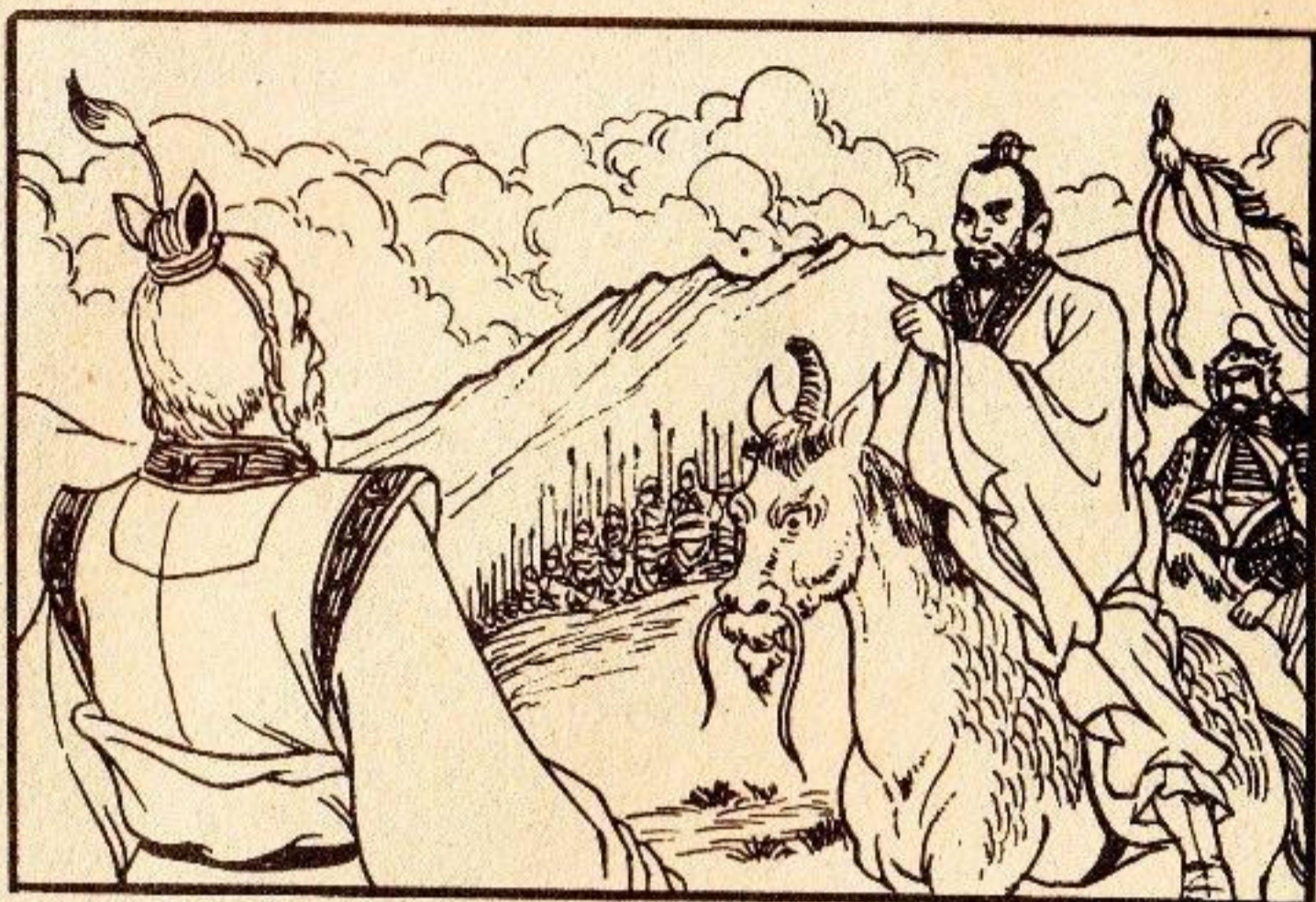
Vương Ma bảo Quế Phương: “Ngày mai người gọi cho được Tử Nha ra ngoài, ta cần nói chuyện với hắn”. Dương Sum lại bảo: “Ta cho mấy điệu bùa này đeo vào cổ ngựa các người, kéo ngựa của các người sẽ bị rũ liệt khi thấy các con thú của chúng tôi cỡi”.

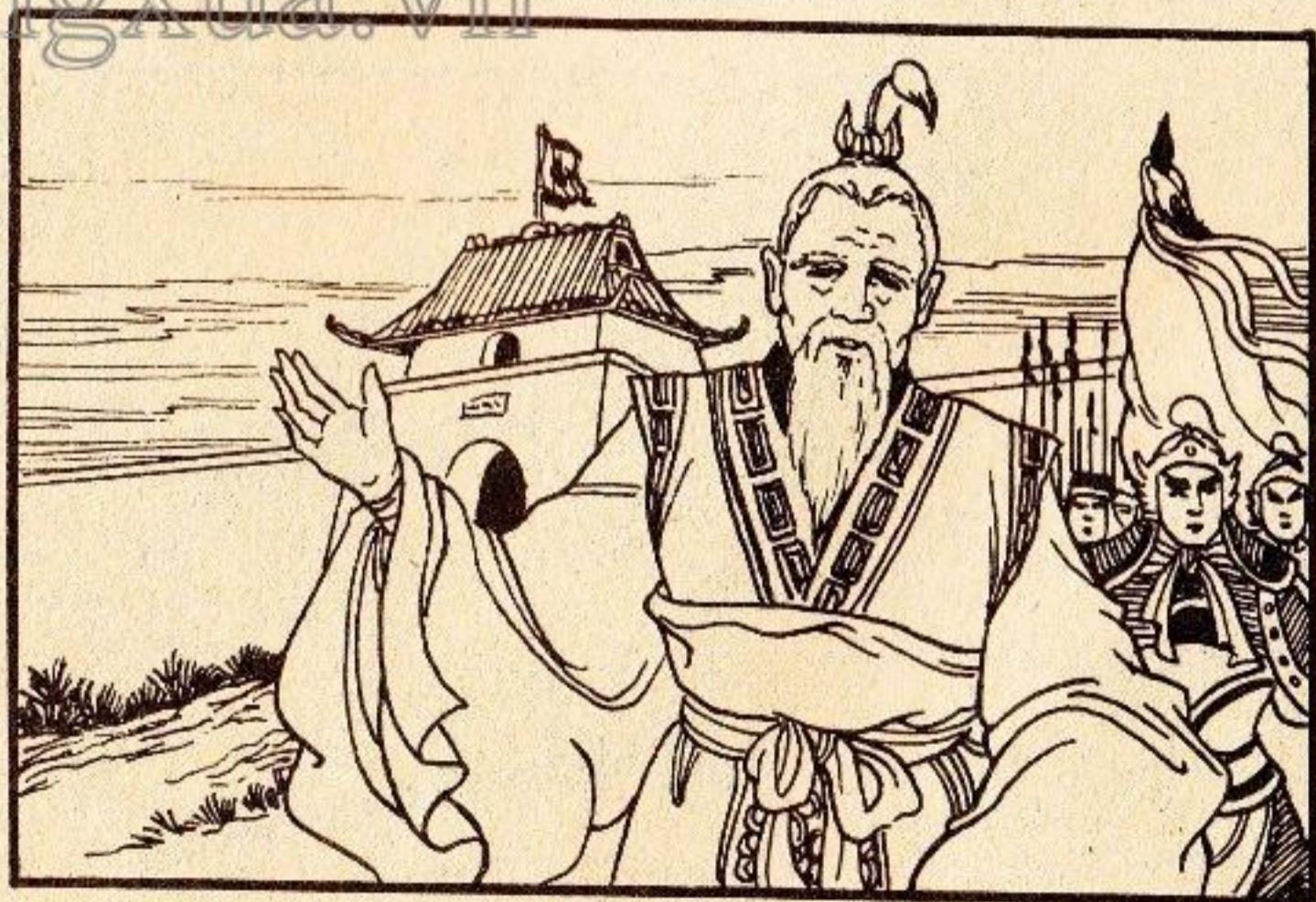
Rạng ngày, Quế Phương kéo binh ra trước cửa thành quân Châu, gọi Tử Nha ra giao chiến. Tử Nha liền kéo quân ra khỏi thành.

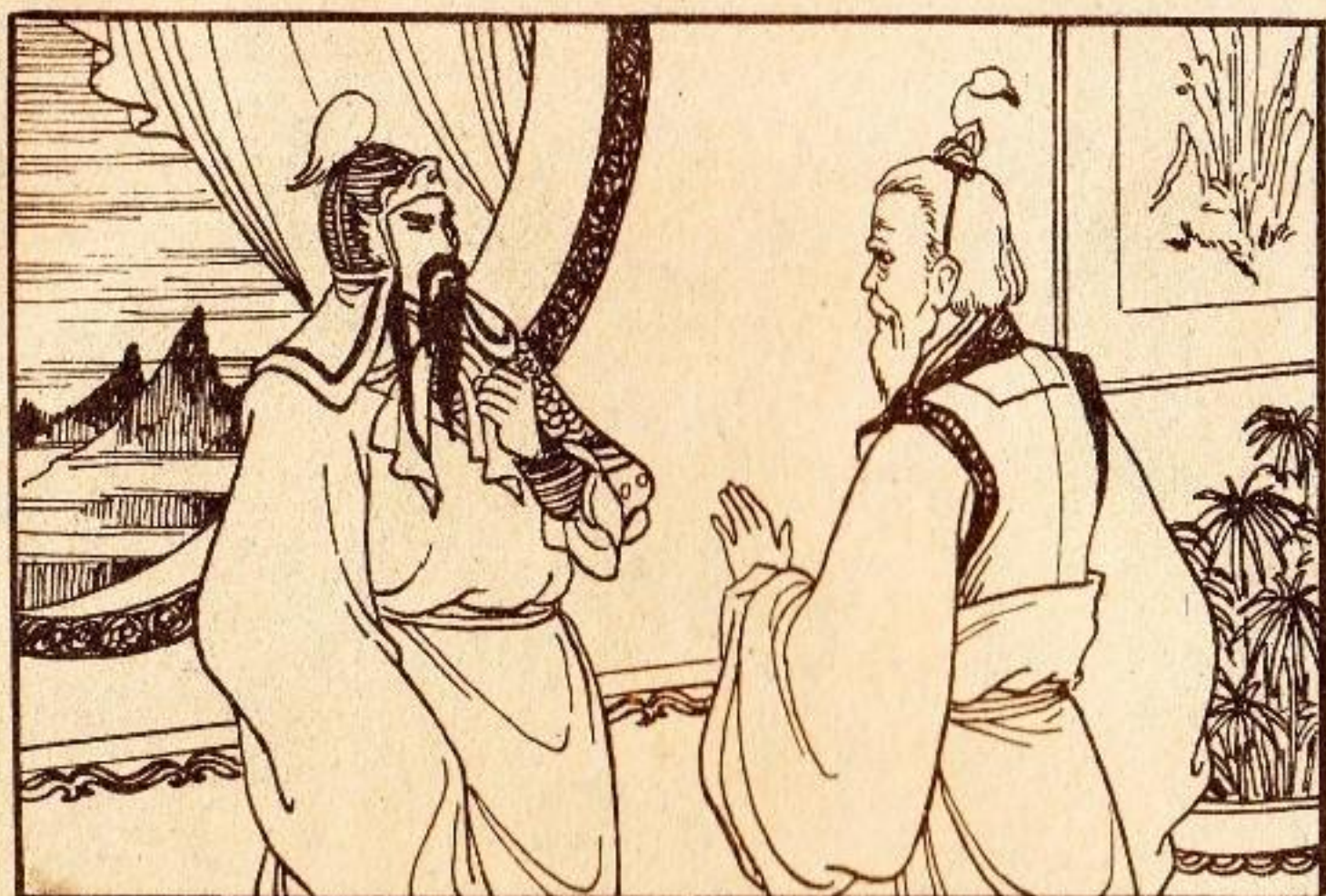
Tử Nha thấy Quế Phương liền mắng: “Ngươi là bại tướng, còn mặt mũi nào dám đến đây?” Tử Nha vừa dứt lời thì nghe tiếng trống lệnh nổi lên, bốn vị đạo sĩ cười quái thú xông ra. Tử Nha và các tướng vừa trông thấy đều té nhào xuống ngựa. Bởi các con ngựa chiến thấy quái thú đều rũ chân té xuống. Chỉ có một mình Na Tra đứng trên xe phong hỏa và Hoàng Phi Hổ cười thần Ngưu nên không té. Tử Nha sửa lại áo mào, hỏi: “Chẳng hay bốn vị đạo huynh đến đây có việc chi chỉ dạy?” Bốn vị đều xưng tên tuổi cho Tử Nha biết.

Vương Ma nói: “Chúng ta muốn tỏ 3 điều. Thứ nhất, Võ Vương phải làm tôi vua Trụ. Thứ hai, phải xuất cửa kho mà khao quân. Thứ ba phải giao Hoàng Phi Hổ cho Trương Quế Phương giải về triều ca”.

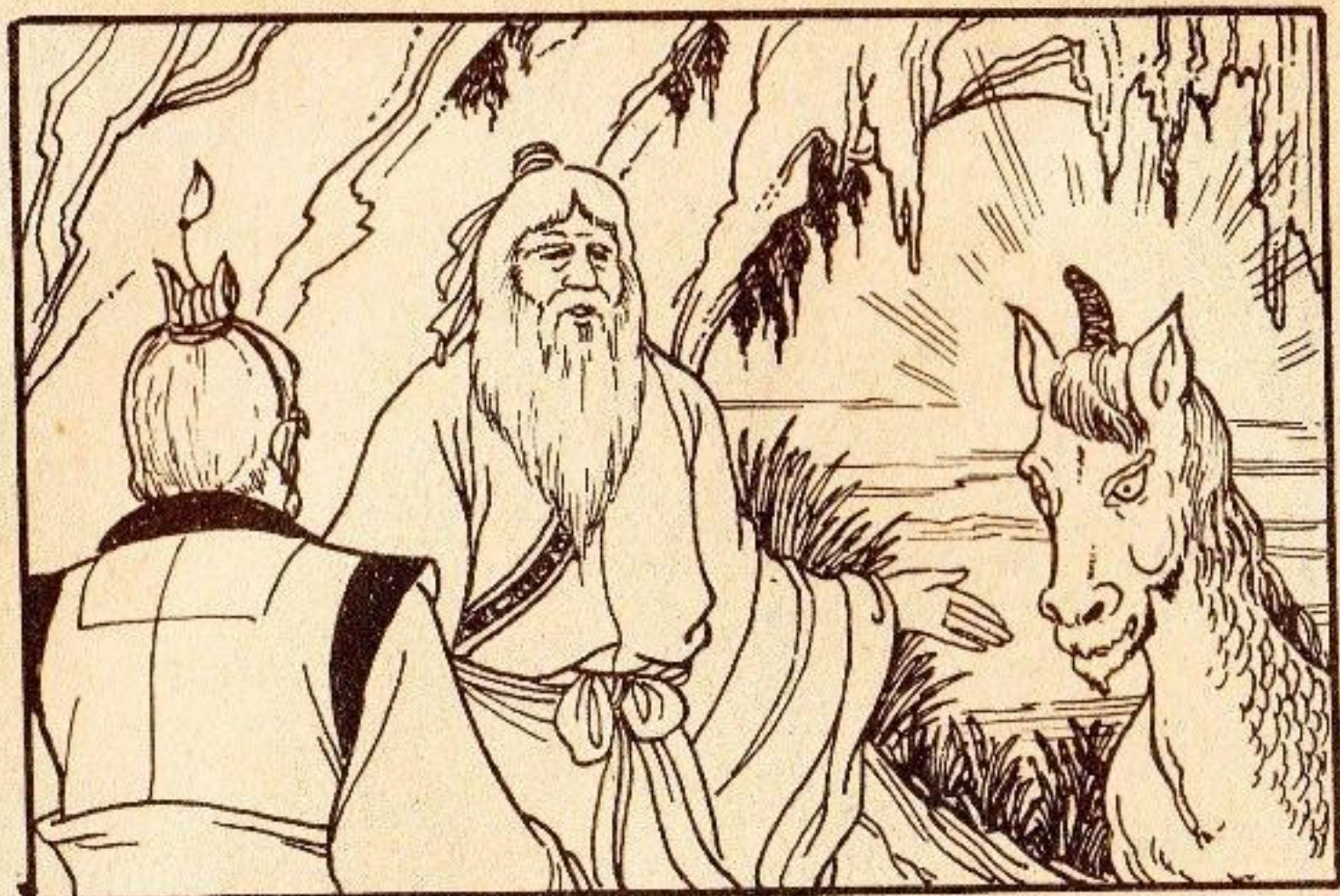
Tử Nha đáp: “Điều thứ nhất, chúa công tôi chưa có bao giờ bạo phản thì vẫn là tôi nhà Thương. Còn 2 điều kia, xin hẹn ba hôm để về tâu chúa công tôi quyết định”. Nói rồi Tử Nha lui binh vào thành.

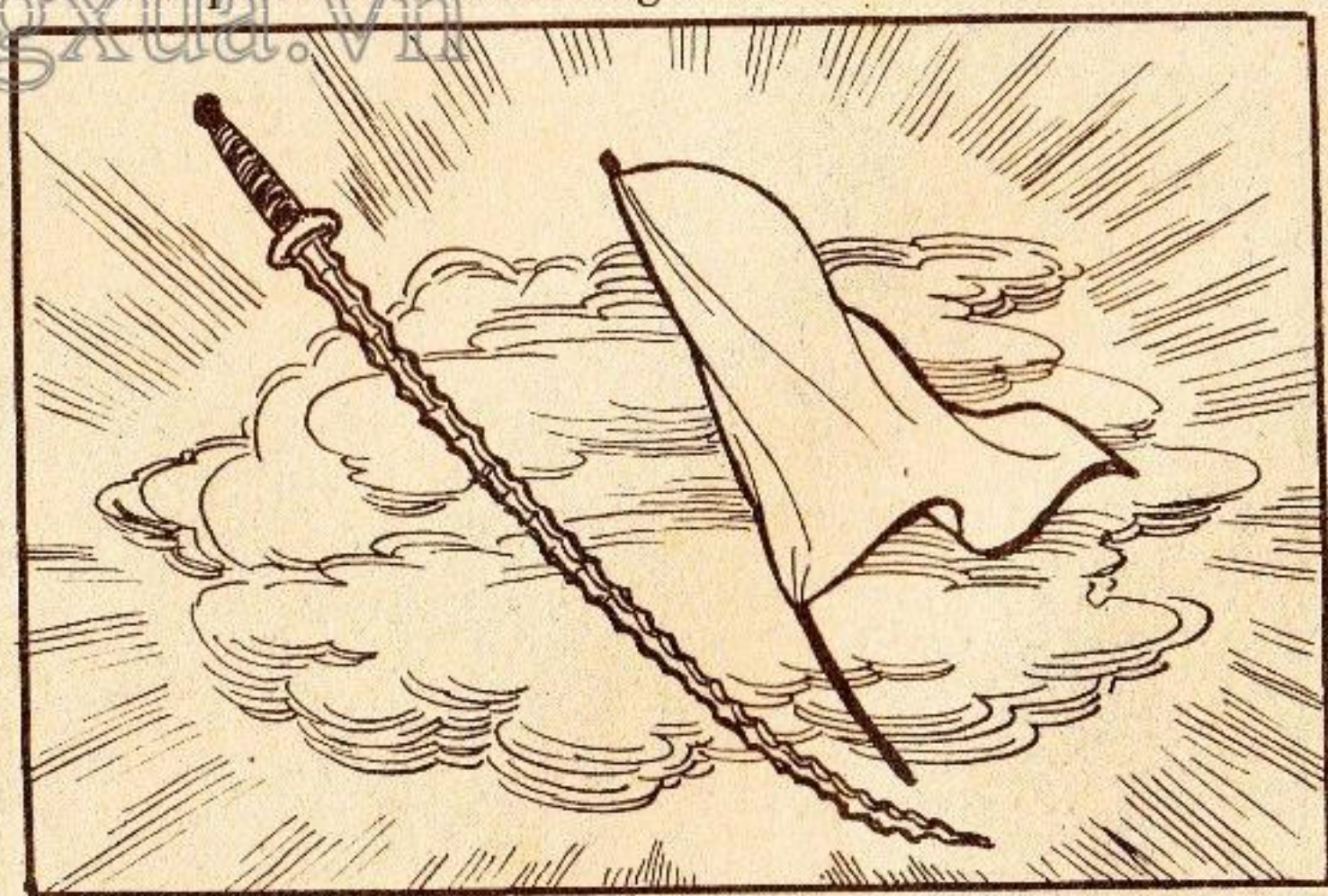
Hoàng Phi Hồ thưa với Tử Nha: “Xin Thừa tướng đem nạm gia đình tôi cho họ Phương để Võ Vương khỏi liên lụy”. Tử Nha nói: “Hoàng tướng quân đừng nghĩ như vậy, chẳng qua đó là kế hoãn binh của ta để tìm cách đối phó với các con quái thú”.

Hoàng Phi Hồ lạy tạ và lui về. Chiều hôm ấy, Tử Nha gọi Na Tra và Võ Kiệt vào dặn: “Hai người ở lại giữ thành, ta phải về núi câu thầy ta lân nữa”. Nói rồi dọn đồ đi liền.

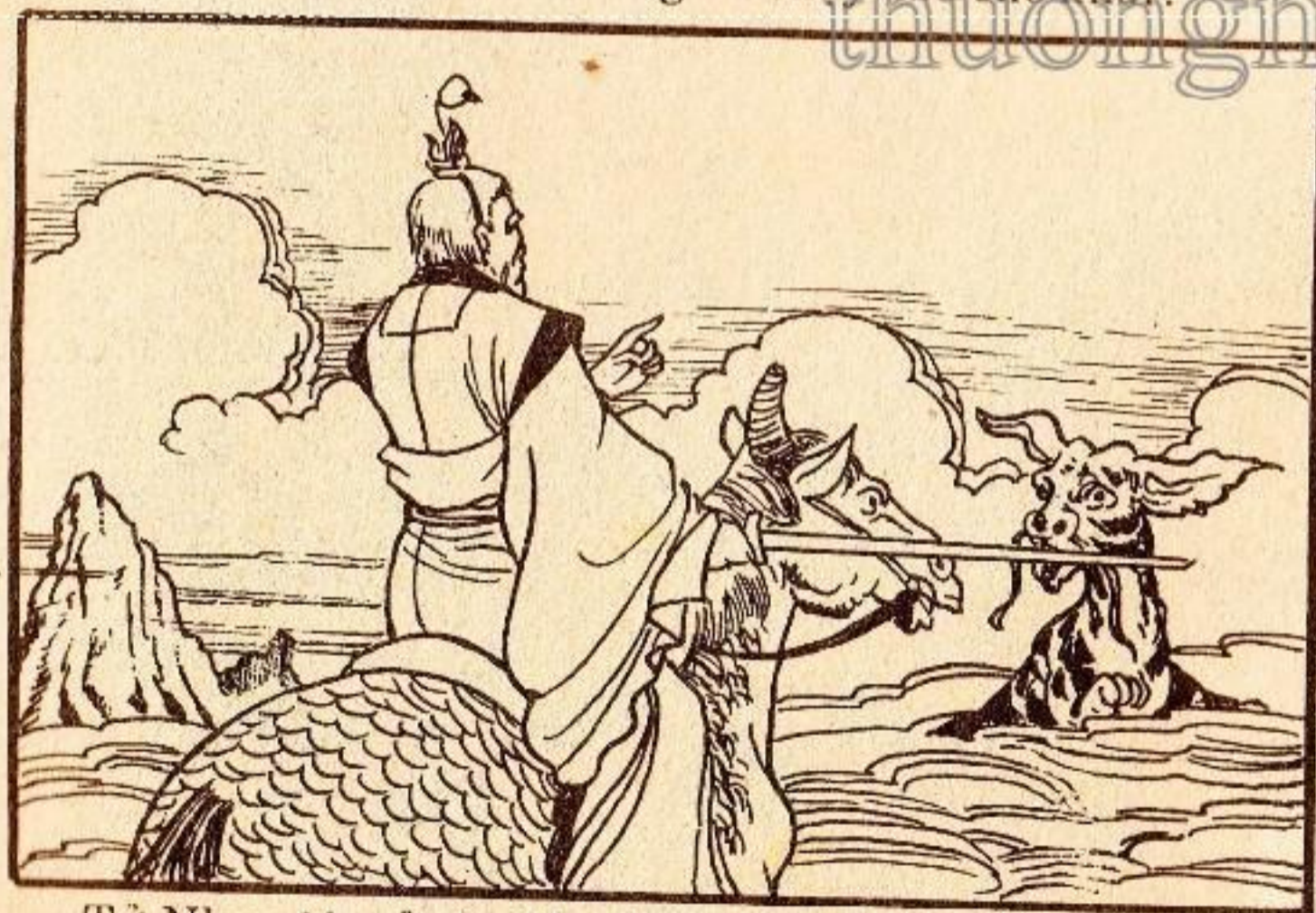
Tử Nha về gặp thầy, kể lại việc quái thú làm rũ chân ngựa. Nguyên Thi liên bảo đồng tử dắt ra một con thú gọi là con Tứ bất tướng. Nguyên Thi nói: “Bởi người thay ta lo việc Phong Thần nên ta cho người con thú này đấu với các con quái thú ở Cửu Long đảo”.

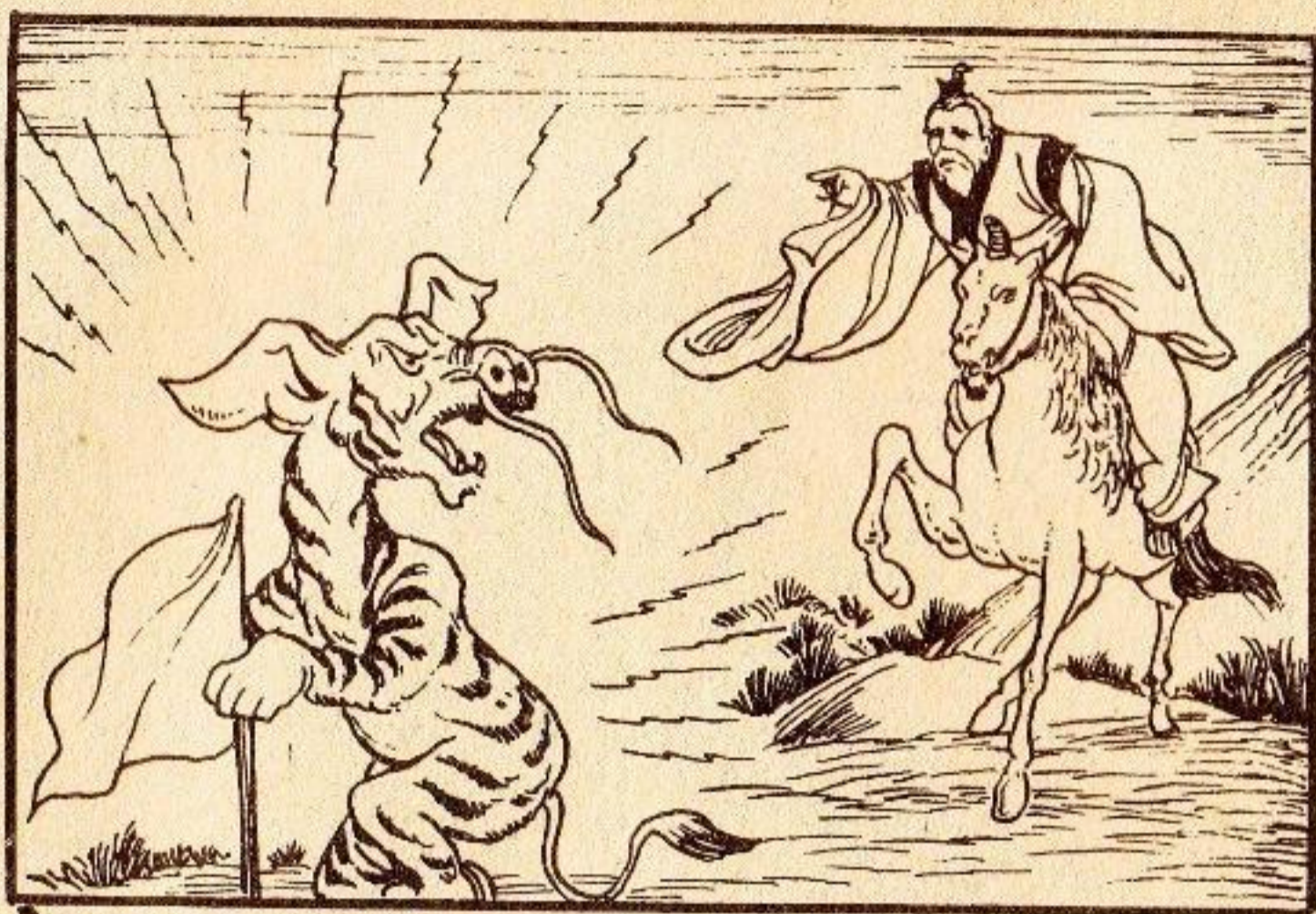
Rồi Nguyên Thi lại cho Tử Nha một cây roi dài hơn 3 thước, có 26 mắt, mỗi mắt có 4 đạo bùa, gọi là Đả thần tiên. Nguyên Thi lại cho thêm một cây Hạnh quỳnh kỳ, trong cờ có thẻ mà không có chữ, mỗi khi gặp việc nguy hiểm, nó sẽ hiện chữ ra, xem đó mà đối phó.

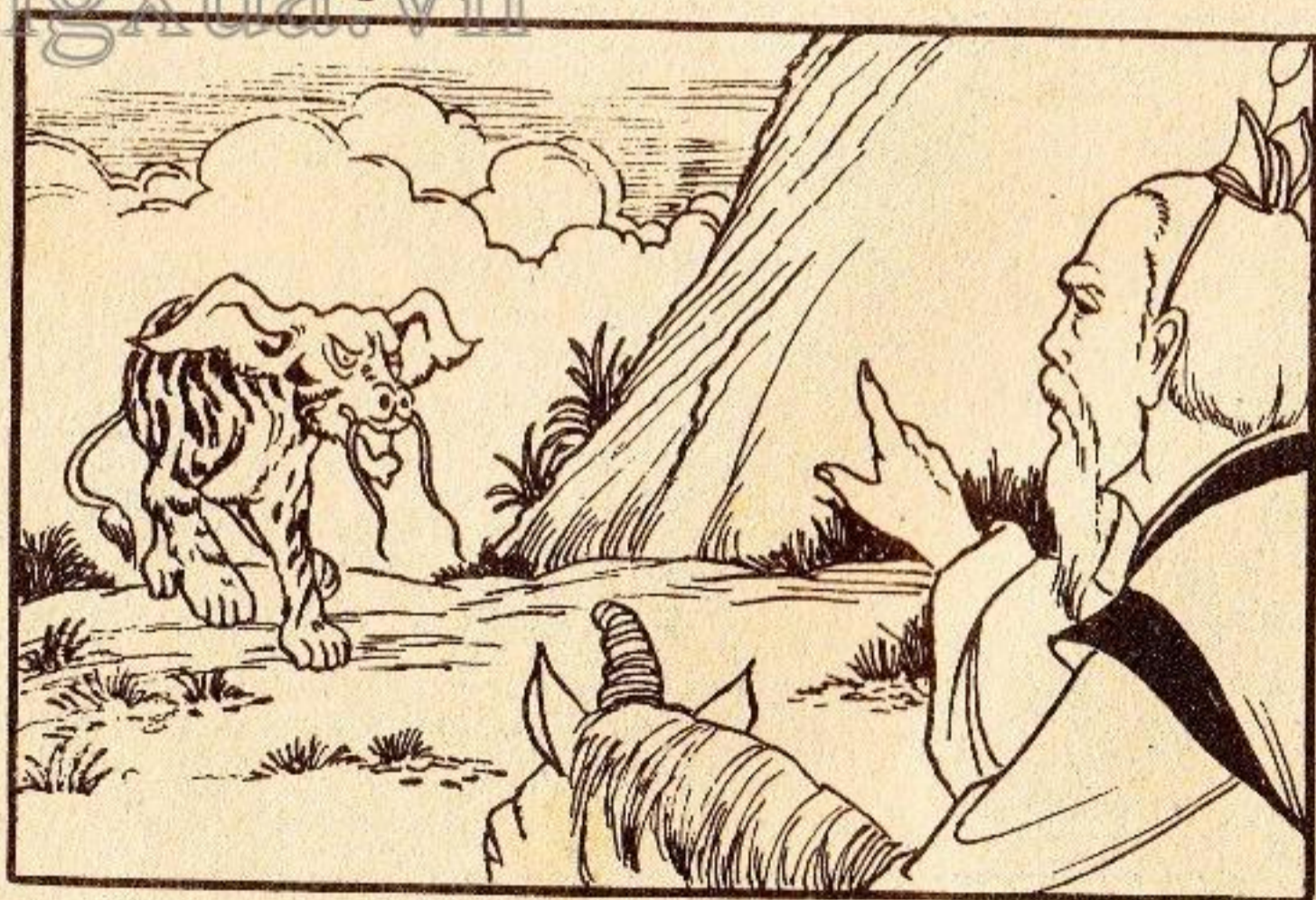
Tử Nha lạy tạ cưới con Tứ bất tướng trở về Tây Kỳ. Đi ngang qua ngọn núi nọ, Tử Nha thấy dưới chân núi có lùm mây bốc lên. Gió thổi tan lùm mây một quái vật hiện ra chồm đến vỗ Tử Nha và hét lên: “Ăn một miếng thịt của Khương Thượng sống ngàn đời. Dở người chạy đâu cho khỏi!”

Tử Nha vội mở cây Hạnh quỳnh kỳ ra xem, quả nhiên cây cờ ứng chữ rõ ràng. Tử Nha nói: “Nếu người nhỏ được cây cờ ta lên thì ta nộp mạng, bằng không thì đừng hòng làm bậy”.

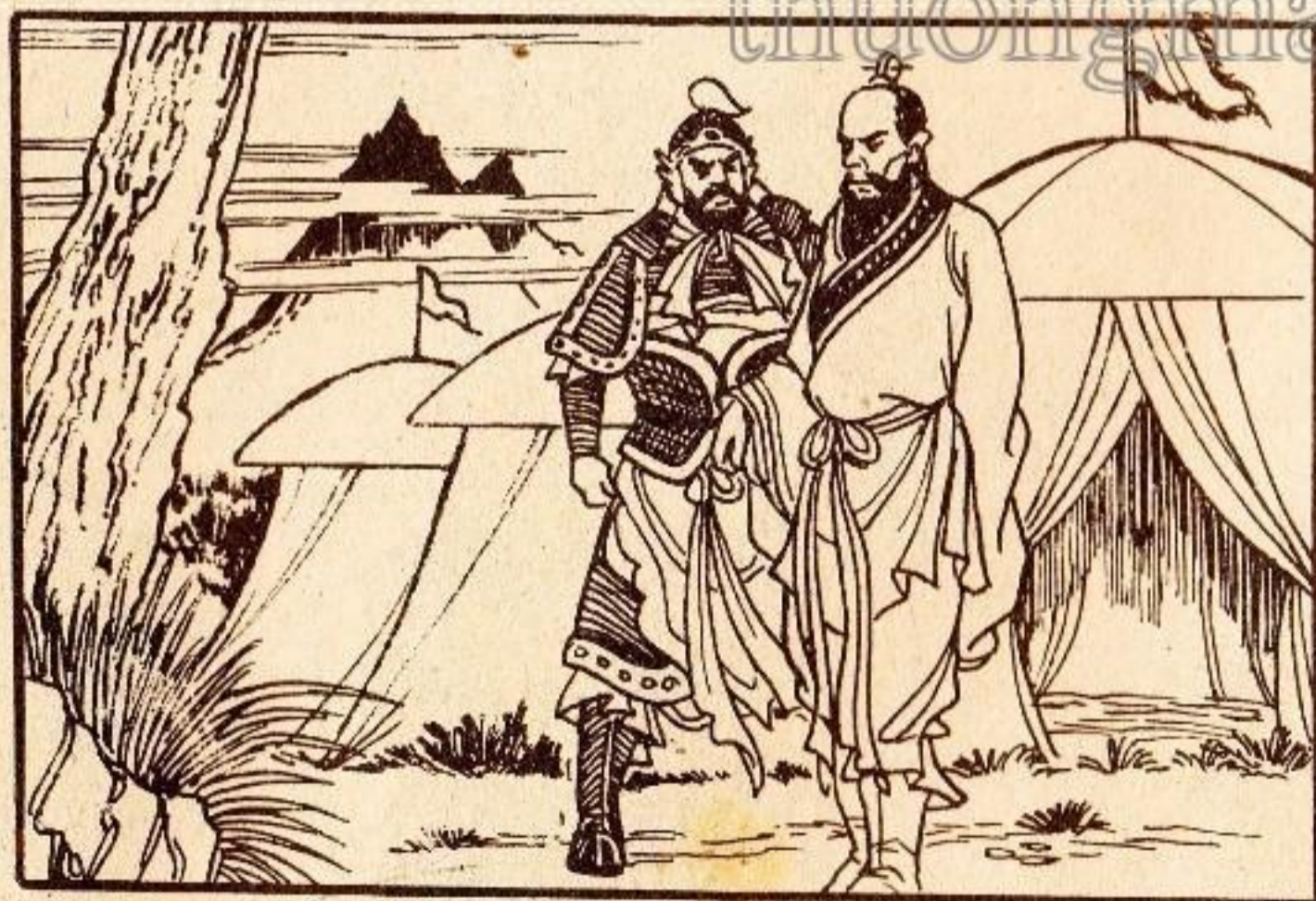
Tử Nha cắm cây cờ xuống đất. Con quái vật thấy trò chơi nên khinh thường, nhưng dùng hết sức mình nó vẫn không kéo cây cờ lên được. Tử Nha liền vỗ tay một cái, tiếng sấm nổ vang và 2 tay con quái vật dính vào luôn cây cờ, lấy ra không được.

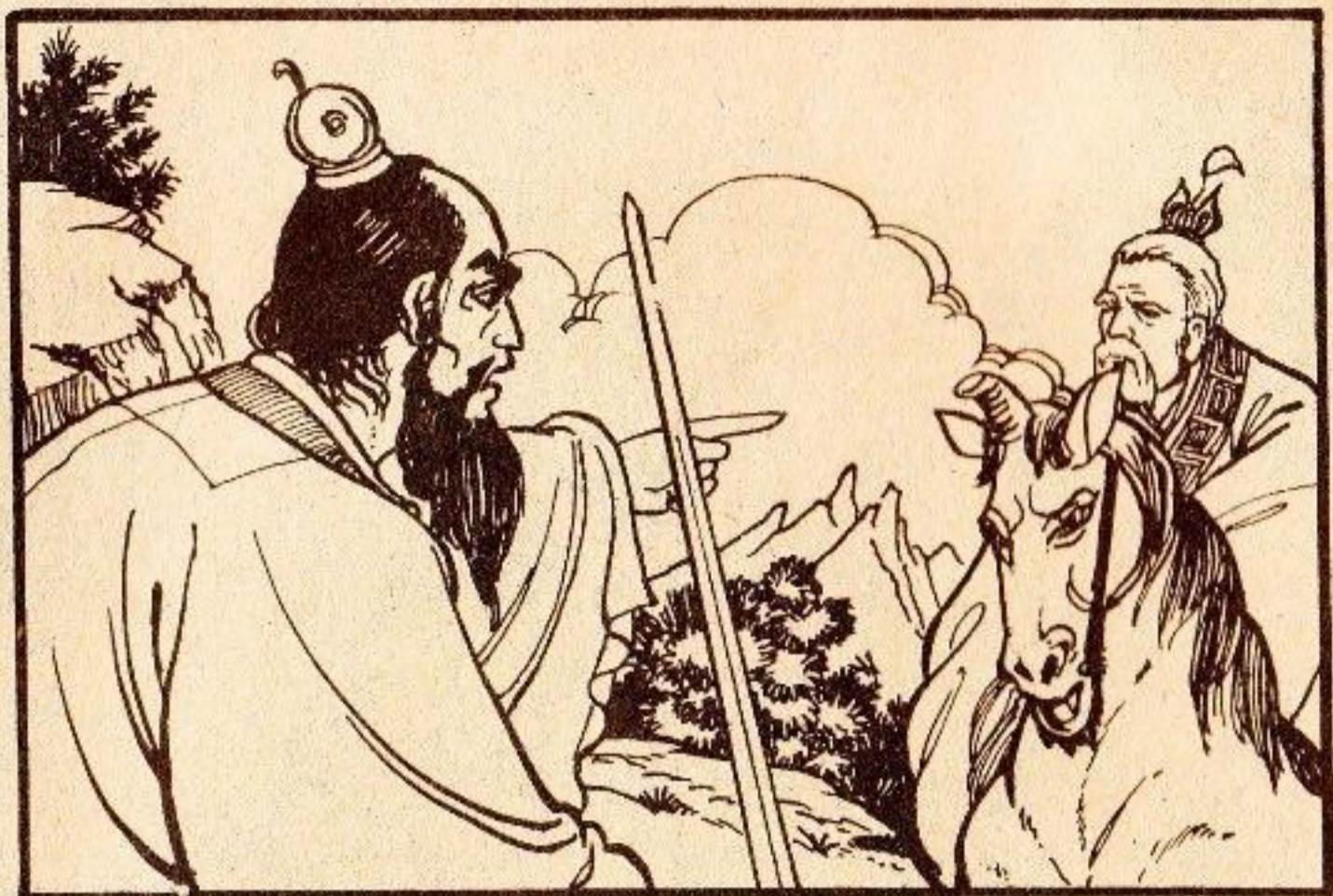
Tử Nha nói: “Nếu người chịu làm đệ tử thì ta sẽ dung tha tính mạng”. Quái vật xuống giọng: “Tôi là Long Tu Hồ, xin kính ngài làm sư phụ”. Tử Nha lại vỗ tay, 2 tay của Long Tu Hồ rời khỏi cây cờ.

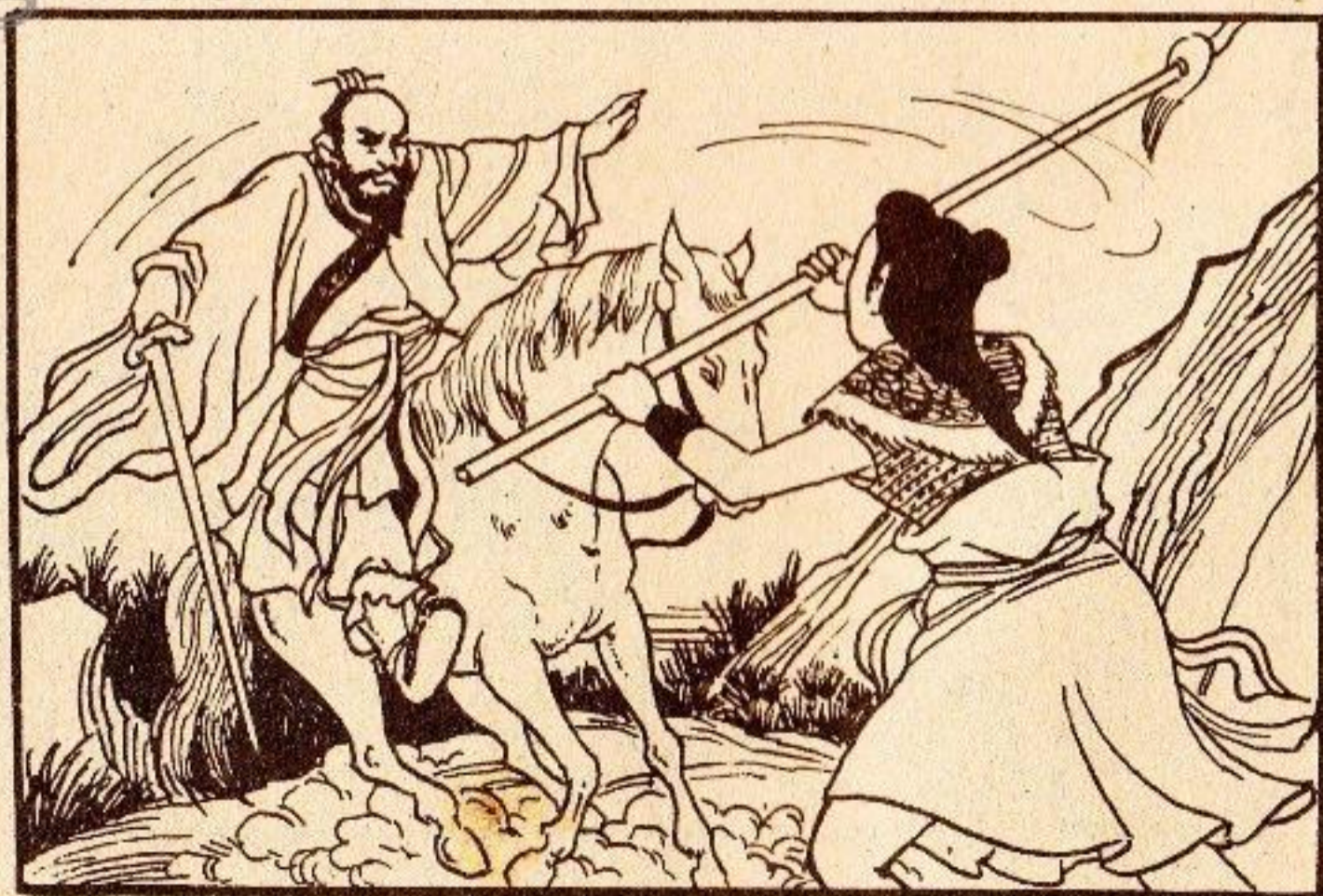
Tử Nha dẫn Long Tu Hổ về thành Tây Kỳ. Các tướng thấy hình dạng Long Tu Hổ thì khiếp đảm, Tử Nha cười nói: “Người này là Long Tu Hổ ở Bắc Hải, ta mới thâu về làm đệ tử đây”. Tử Nha truyền phòng bị kỹ, đợi lúc thuận tiện sẽ ra quân.

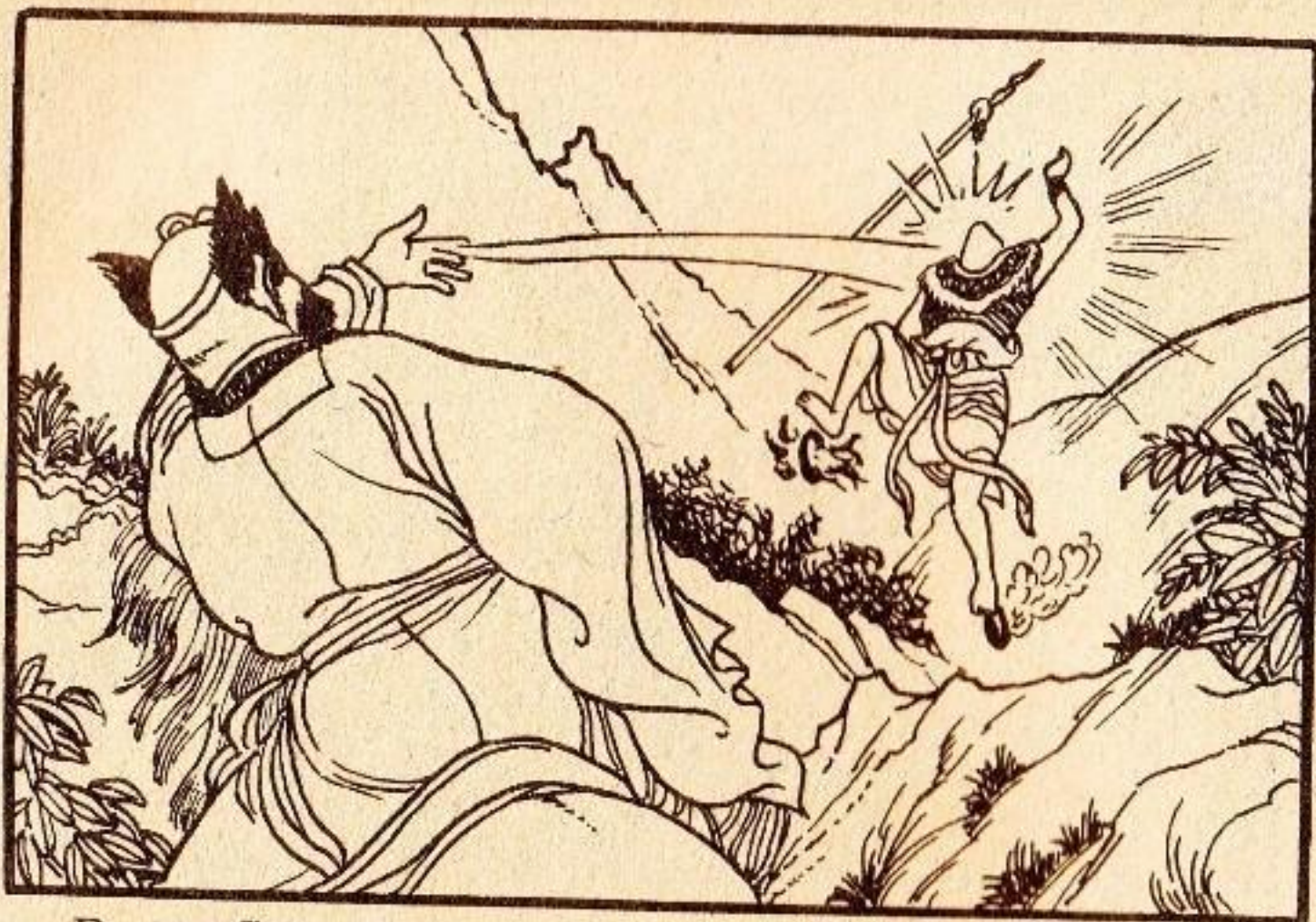
Dương Sum nói với Vương Ma: “Tử Nha đến ngày thứ tám vẫn chưa trả lời, phải hỏi giáp mặt hắn”. Vương Ma bảo Trương Quế Phương: “Người dẫn quân ra trước thành, kêu Tử Nha mà hỏi, nếu hắn còn ăm ứ, đánh cho một trận”.

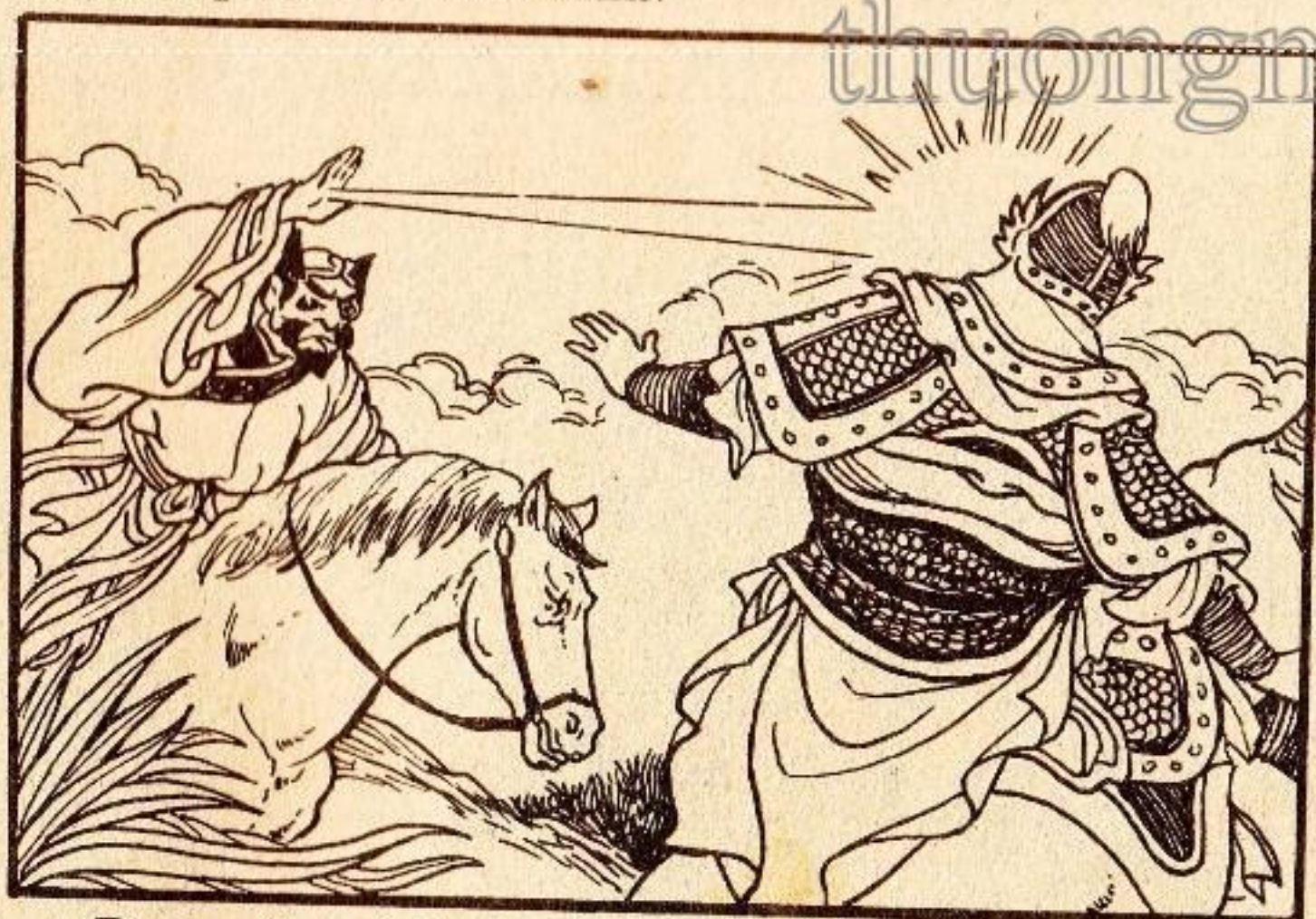
Tử Nha nghe quân báo liền kéo binh ra nghênh chiến. Thấy Tử Nha cưới con Tư bất tướng, Vương Ma nổi giận hét: “Người tìm cách hoãn binh để đi mượn con Tư bất tướng, ấy là người quyết tình giao đấu với ta”. Nói rồi vung gươm đến chém.

Na Tra xông ra cản lại, nói: “Không được phạm đến Sư thúc ta”. Na Tra vung giáo đánh trả Vương Ma. Hai bên đánh nhau long trời lở đất.

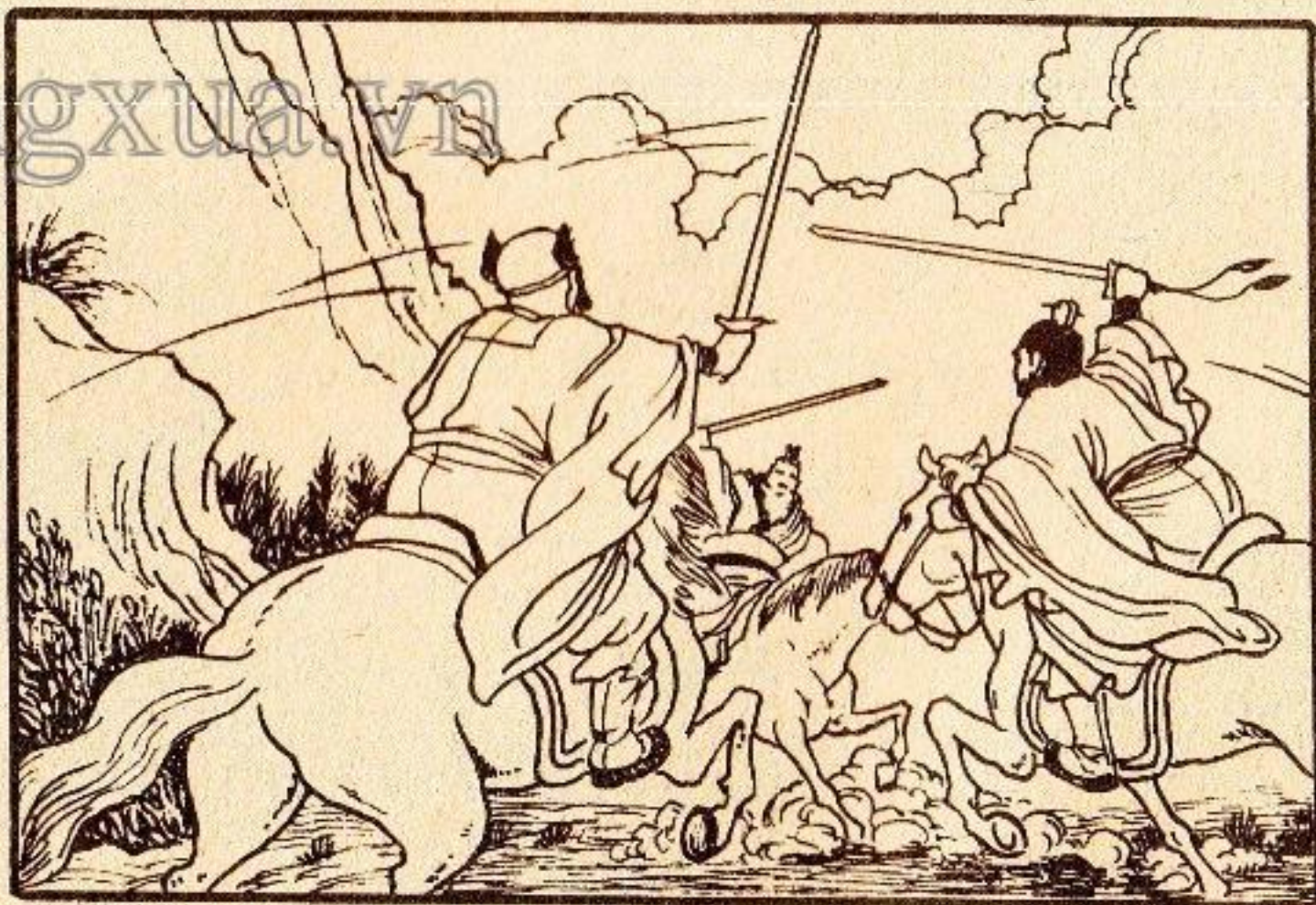
Dương Sum sợ Vương Ma đánh không lại, liền ném hột châu Khai thiên vào mặt Na Tra. Na Tra té nhào xuống đất, Hoàng Phi Hồ vội xông vào đánh Vương Ma để quân sĩ khiêng Na Tra vào thành.

Dương Sum lại ném hột châu trúng mặt Hoàng Phi Hồ. Hoàng Phi Hồ tối mặt té xuống thân ngựa. Long Tu Hồ liền xông ra chặn Vương Ma lại, để quân Châu cứu Hoàng Phi Hồ.

Cao Hưu Càng thấy hình thù quái dị của Long Tu Hồ liền lấy Hồn nguyên bửu châu quăng lên. Long Tu Hồ bị trái châu đập trúng vai, đau quá phải bỏ chạy vào thành.

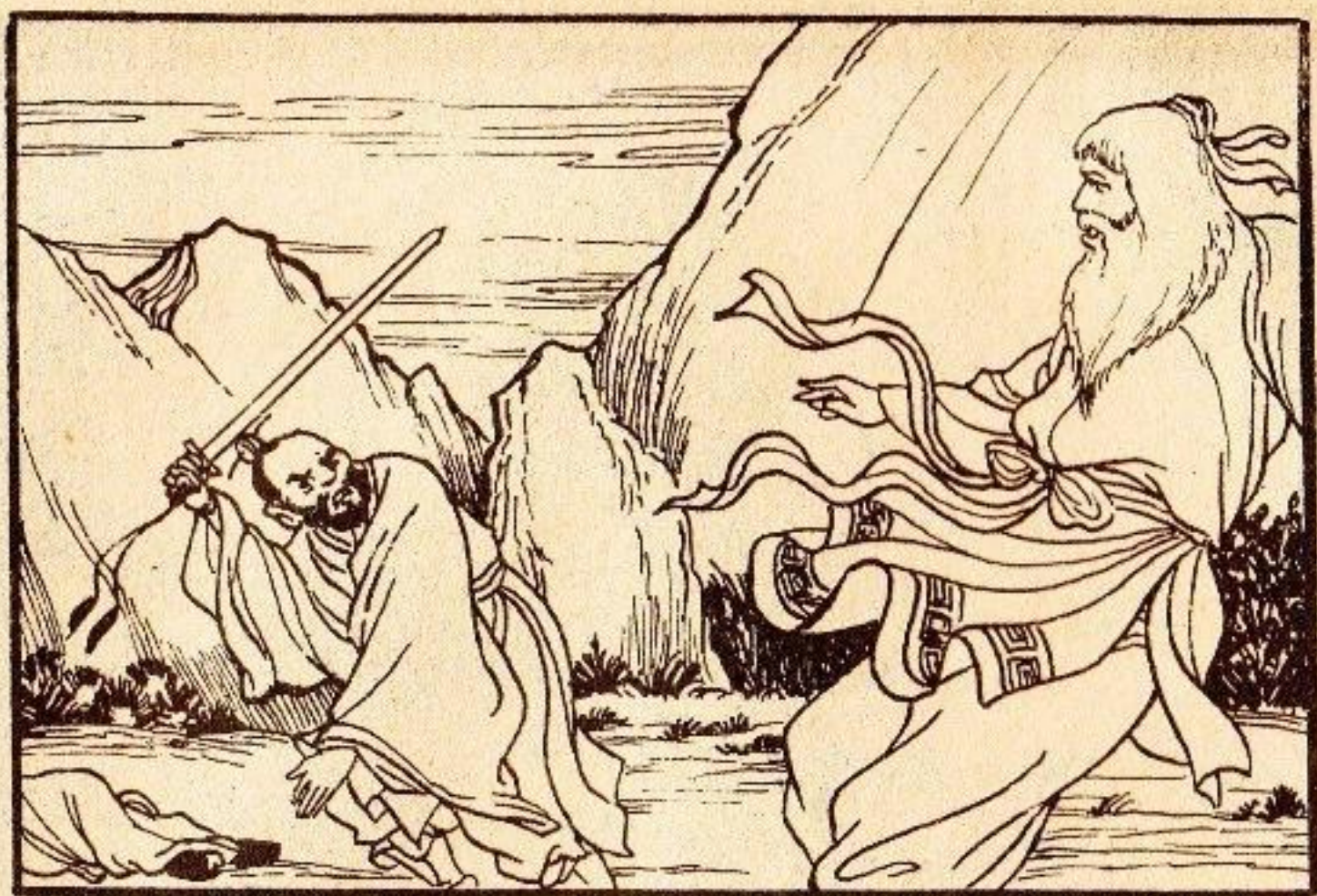
Vương Ma và Dương Sum đồng hiệp lực đánh Tử Nha. Tử Nha đang chống đỡ thì bị Lý Hưng Bá ném Tịnh đại châu trúng ngực, phải giục con Tử bất tướng bay về hướng Bắc Hải.

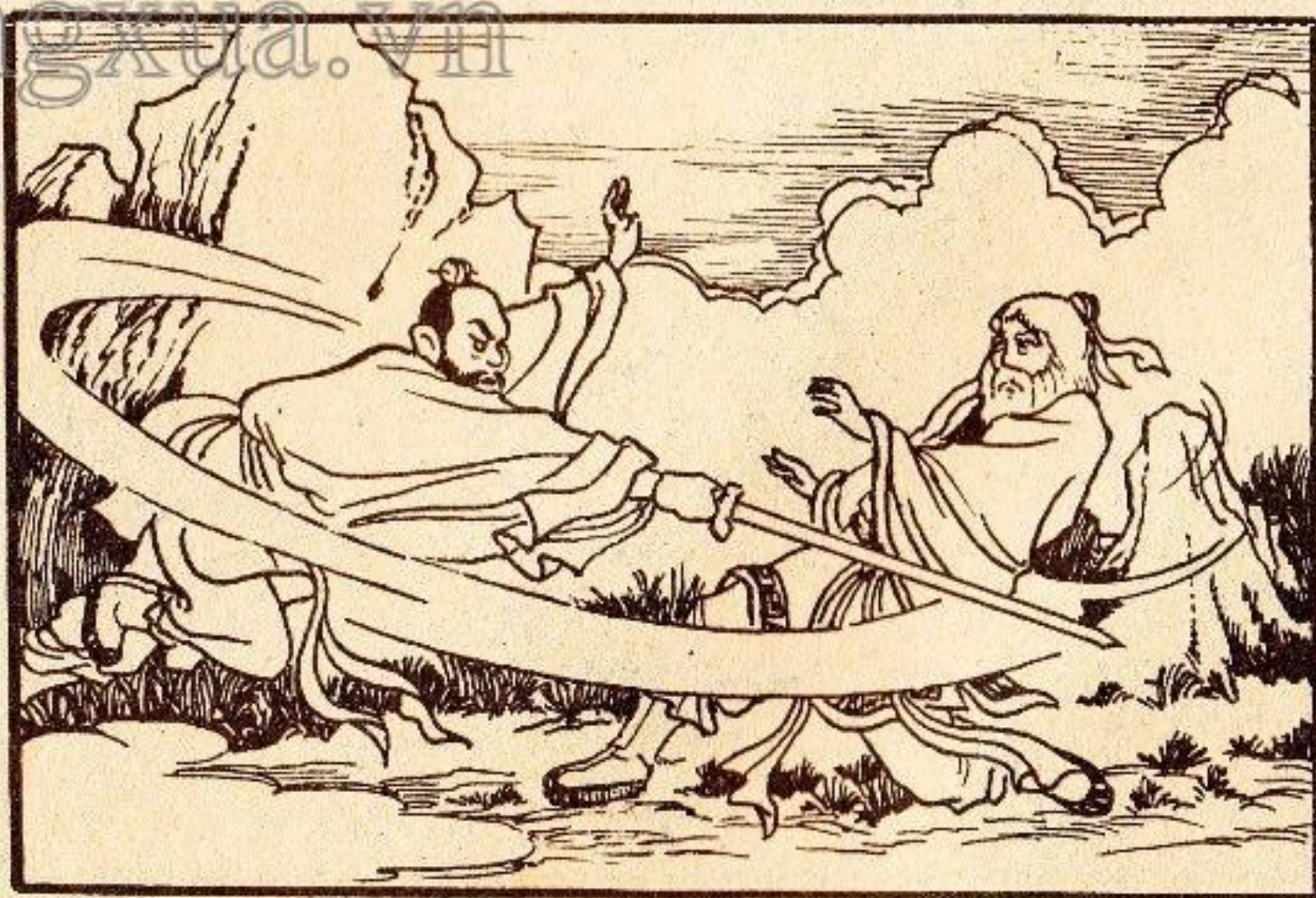
Vương Ma đuổi theo Tử Nha bén gót. Tử Nha bị thương mà lại bị đuổi gấp nên võ đầu con Tứ bất tướng bay lên trời. Vương Ma cười lớn rồi giục con thú của mình bay theo.

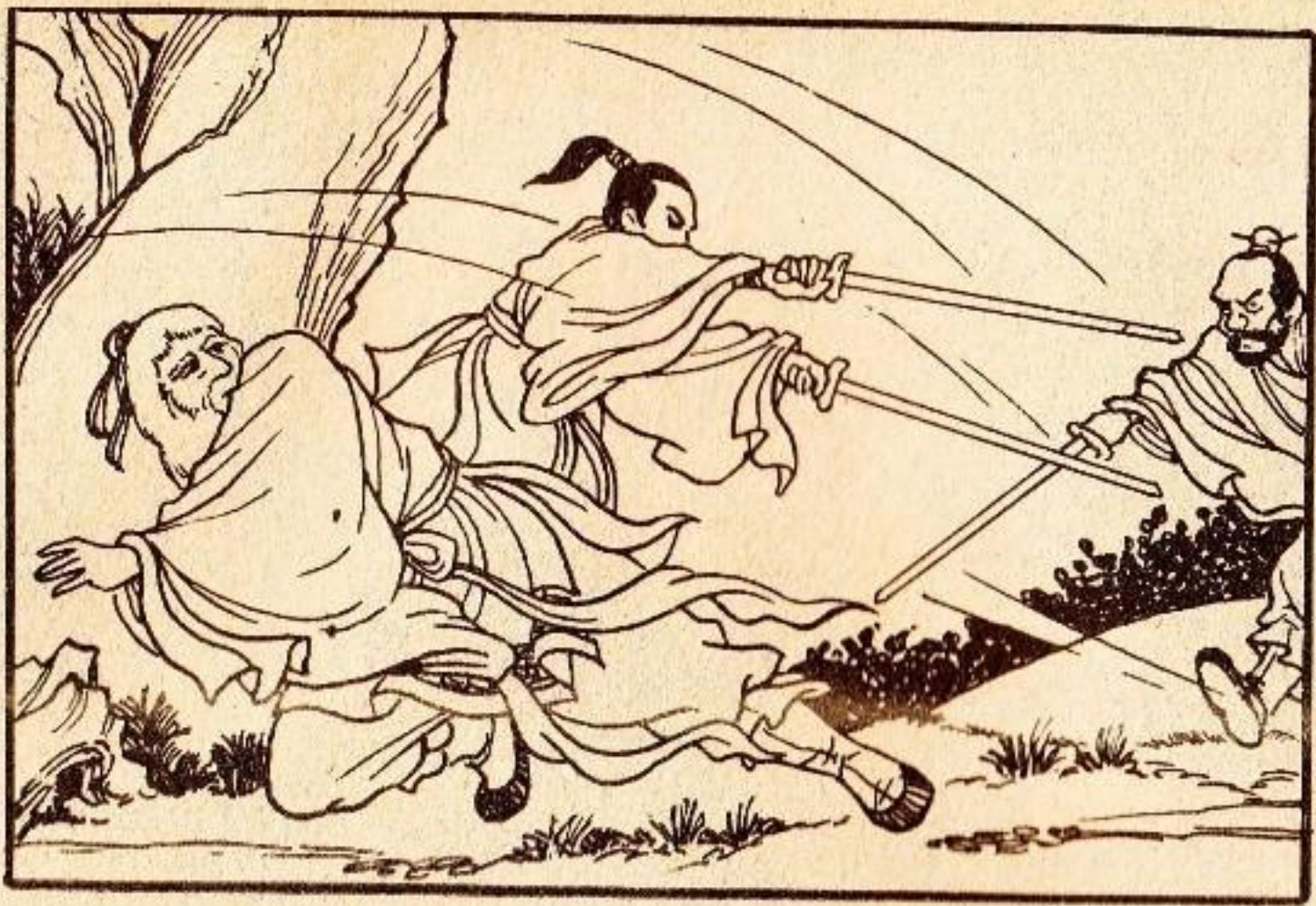
Vương Ma liền lấy hột châu Khai thiên ném Tử Nha. Hột châu đánh trúng lưng, Tử Nha nhào xuống đất chết tươi. Con Tứ bất tướng cũng sa xuống, đứng giữ thầy chủ.

Vương Ma đáp xuống định lấy thủ cấp Tử Nha thì có một đạo sĩ xuất hiện. Đó là Văn Thù đạo nhân ở động Vân Tiêu. Văn Thù cản Vương Ma lại, không cho giết Tử Nha.

Văn Thù đem lời phải trái khuyên Vương Ma chớ giết Tử Nha. Vương Ma không nghe, lại vung gươm tấn công Văn Thù.

Ngay lúc đó có một đạo đồng ở sau lưng Văn Thù lướt tới, hét lớn: “Chớ vô lễ với thầy ta, có ta là Kim Tra đấu sức với ngươi đây!” Nói rồi hỗn chiến với Vương Ma.

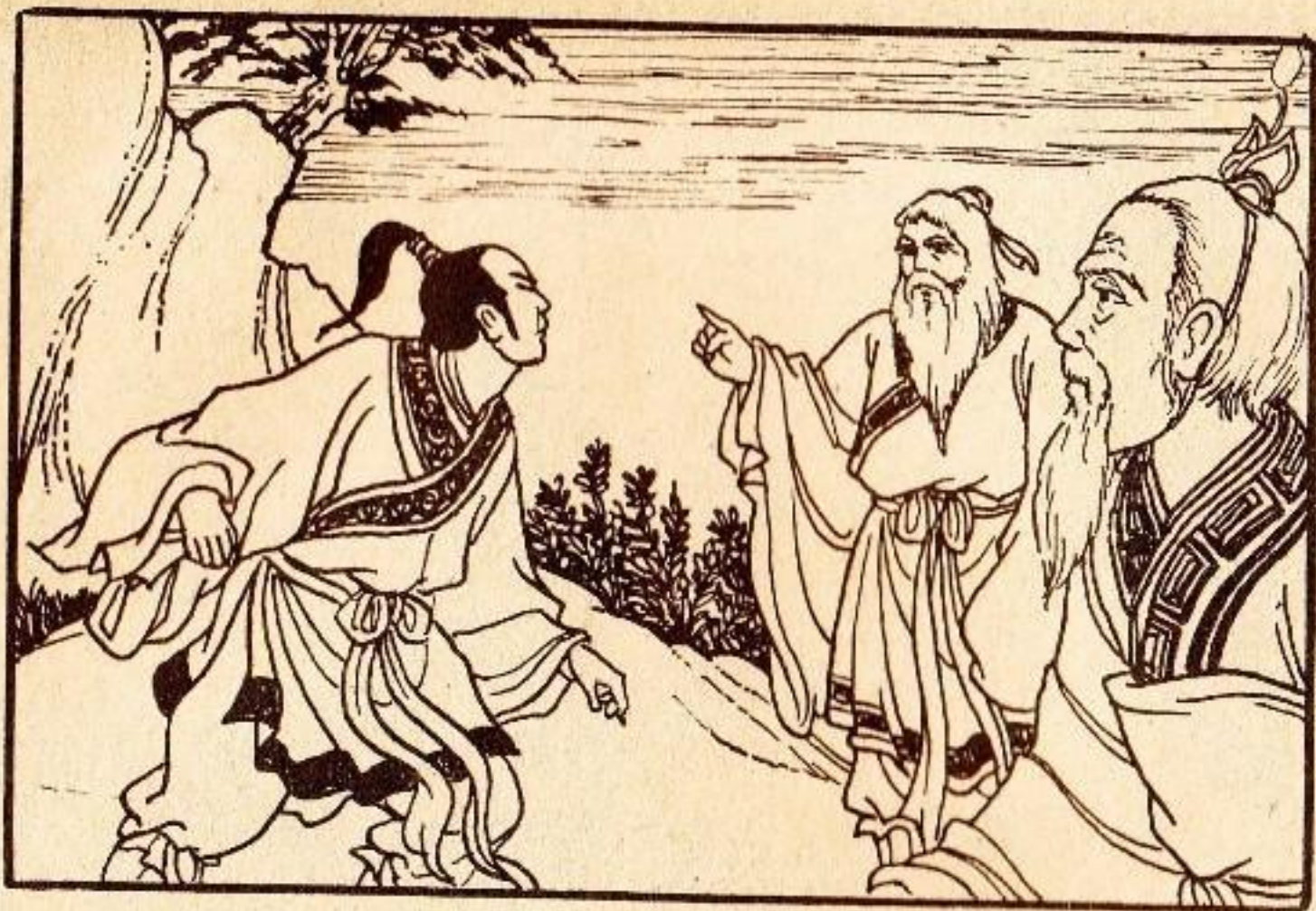
Văn Thù thấy 2 người giao đấu không phân thắng bại, liền lấy Độn long thung quăng lên, tức thì hiện ra 3 cái vòng lớn tròn lấy Vương Ma.

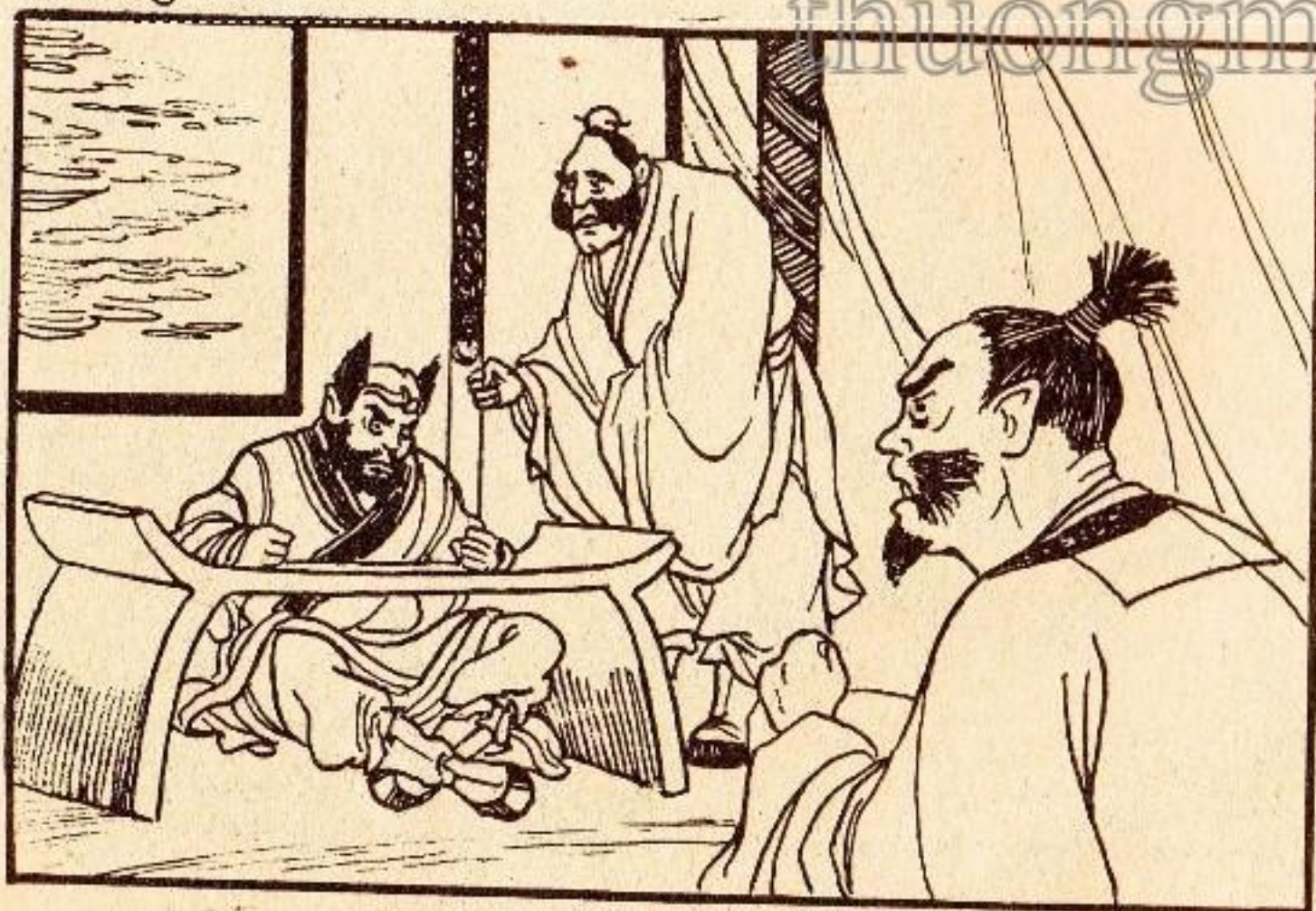
Vương Ma bị xiêng 1 vòng nơi cổ, 1 vòng nơi lưng và 1 vòng nơi chân, đứng chết cứng bên chiếc nọc vàng. Kim Tra vung kiếm chém rụng đầu Vương Ma ngay tức thì.

Hôn Vương Ma bay lên dài Phong Thần, Thanh Phước Thần cầm cây phướn Bá Linh rước vào. (Đài Phong Thần do ngũ thần làm nên tại núi Kỳ Sơn, do sự chỉ định của Tử Nha)

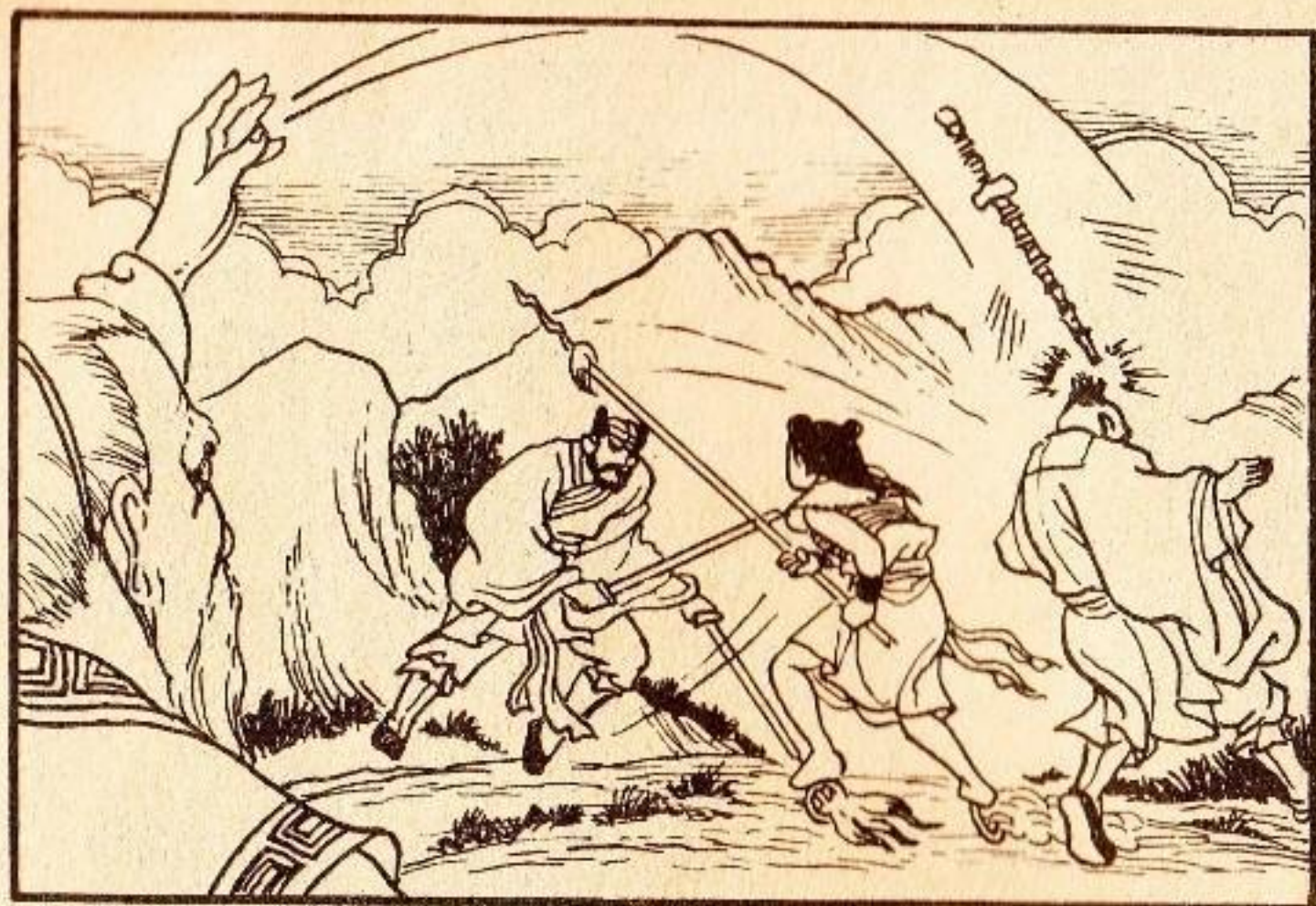
Vân Thù đem thầy Tử Nha về động, lấy thuốc Kim đơn đổ vào miệng, Tử Nha hoàn hồn tỉnh lại. Vân Thù trao Độn long thung cho Kim Tra nói: “Con hãy theo Sư thúc đến Tây Kỳ trợ chiến, lo giúp nhà Châu, ít lâu thầy cũng xuống theo”.

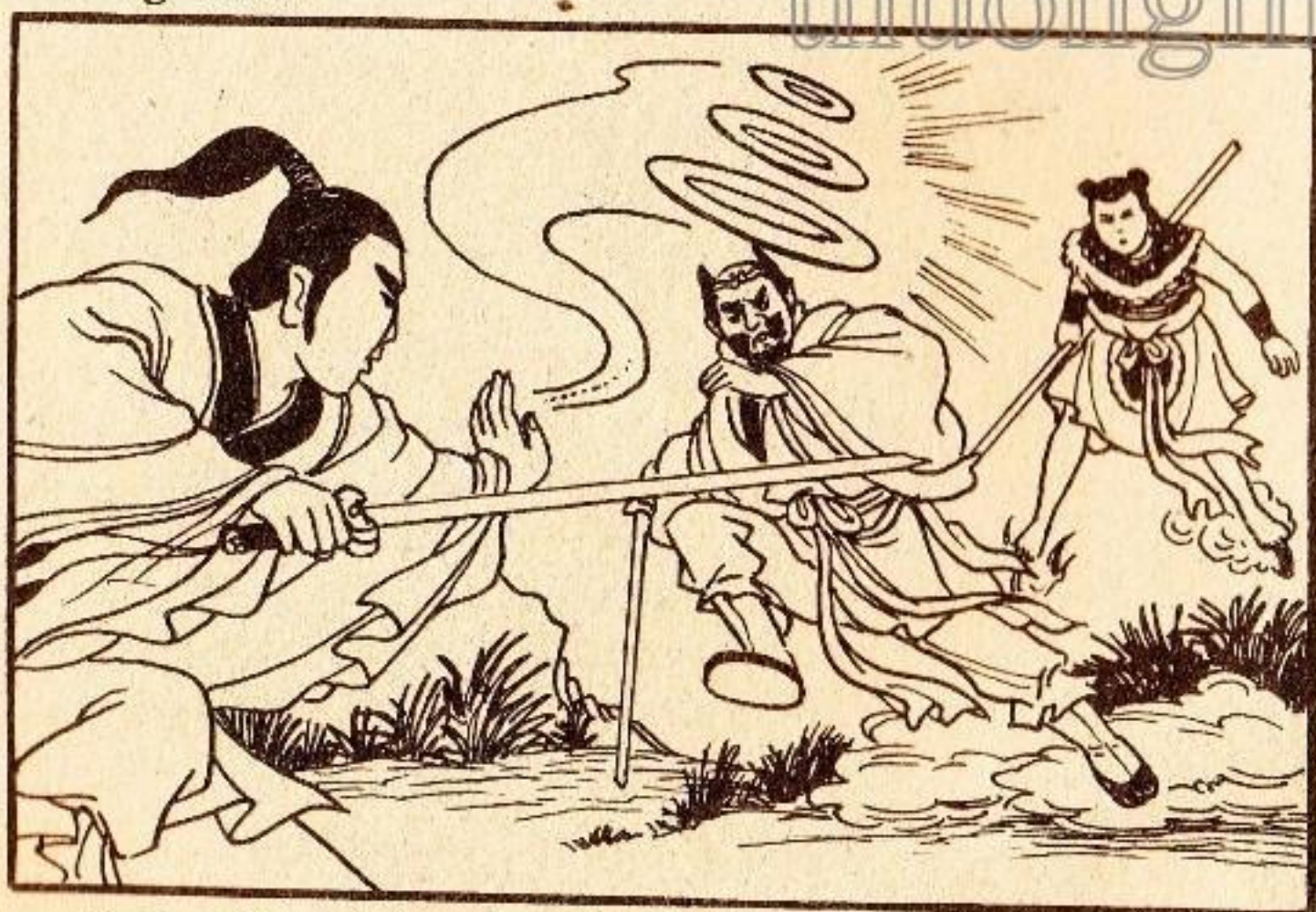
Lúc bấy giờ, Dương Sum thấy Vương Ma đuổi theo Tử Nha mãi đến tối không về, đánh tay xem quẻ, rồi vùng la lớn: “Uổng công anh ngàn năm tu luyện, nay đã bỏ thầy ở núi Ngũ Long!” Ba anh em tức tối, đêm ấy ngủ không yên.

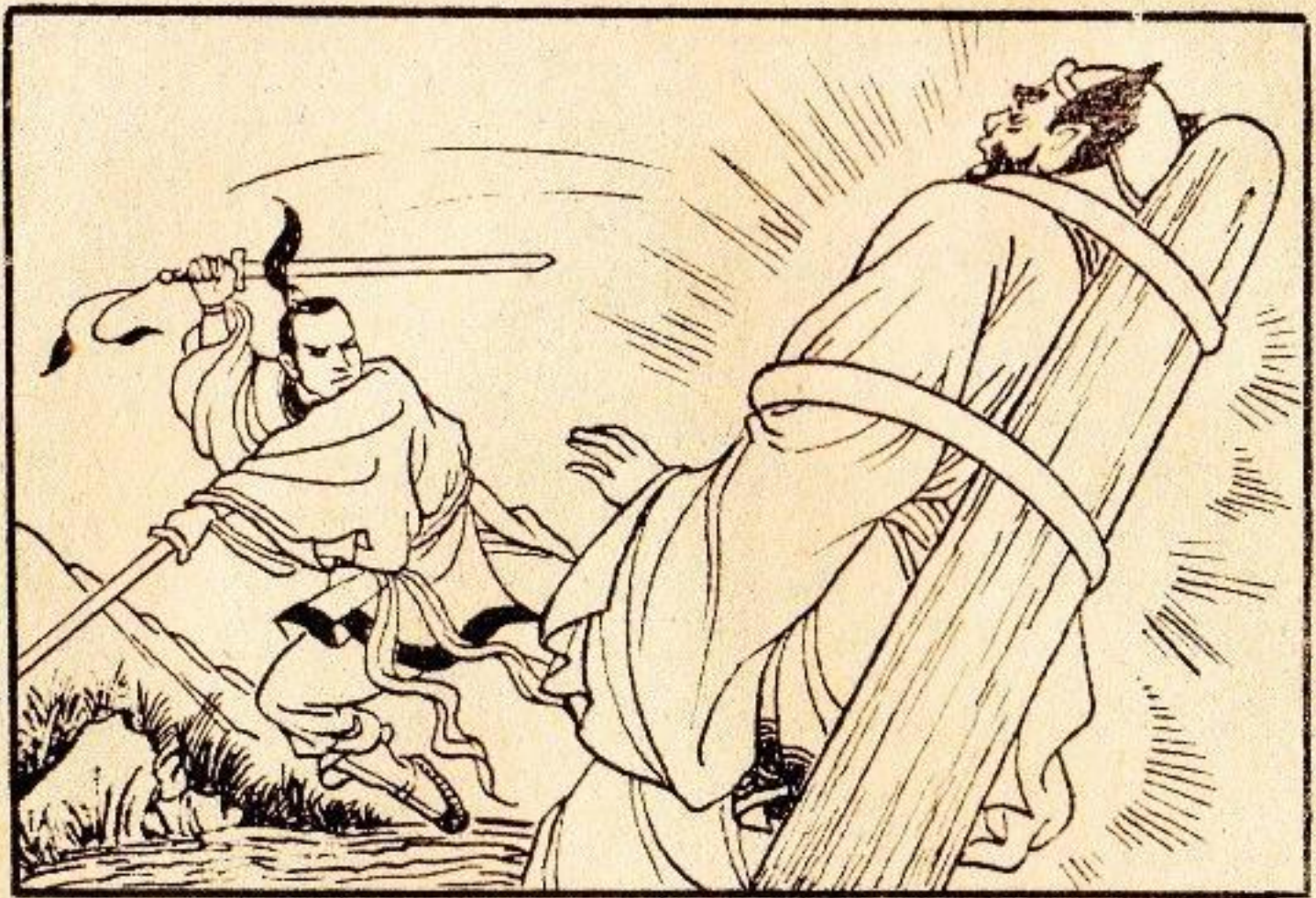
Rạng ngày, 3 người dẫn binh đến thành khiêu chiến, gọi Tử Nha ra trận. Tử Nha bị thương chưa lành nên có ý buồn bực. Kim Tra thưa: “Có đệ tử bảo hộ xin Sư thúc ra thành”. Tử Nha nghe lời, dẫn quân xuất trận. Ba vị đạo sĩ thấy Tử Nha, nổi giận mắng: “Khương Thượng, người giết anh ta, ta quyết xé xác người trả thù”. Vừa nói vừa ào tới đánh liền. Kim Tra và Na Tra đồng xốc tới cản lại, năm người đánh nhau bất kể trời đất.

Tử Nha thấy cuộc chiến không phân thắng bại, vung nhớ cây roi Đả thần tiên của Nguyên Thi cho, liền rút roi ấy ném lên không, tức thì roi thần tỏa hào quang như chớp nhoáng, đánh bể đầu Cao Hữu Càng, linh hồn lên đài Phong Thần.

Dương Sum tức mình hét lên một tiếng, lướt đến đánh Tử Nha, chẳng ngờ bị Na Tra quăng Càn khôn quỳện, Dương Sum lo bắt Càn khôn quỳện, bị Kim Tra quăng Độn long thung lên tròng cổ Dương Sum trối cứng vào cây nọc vàng.

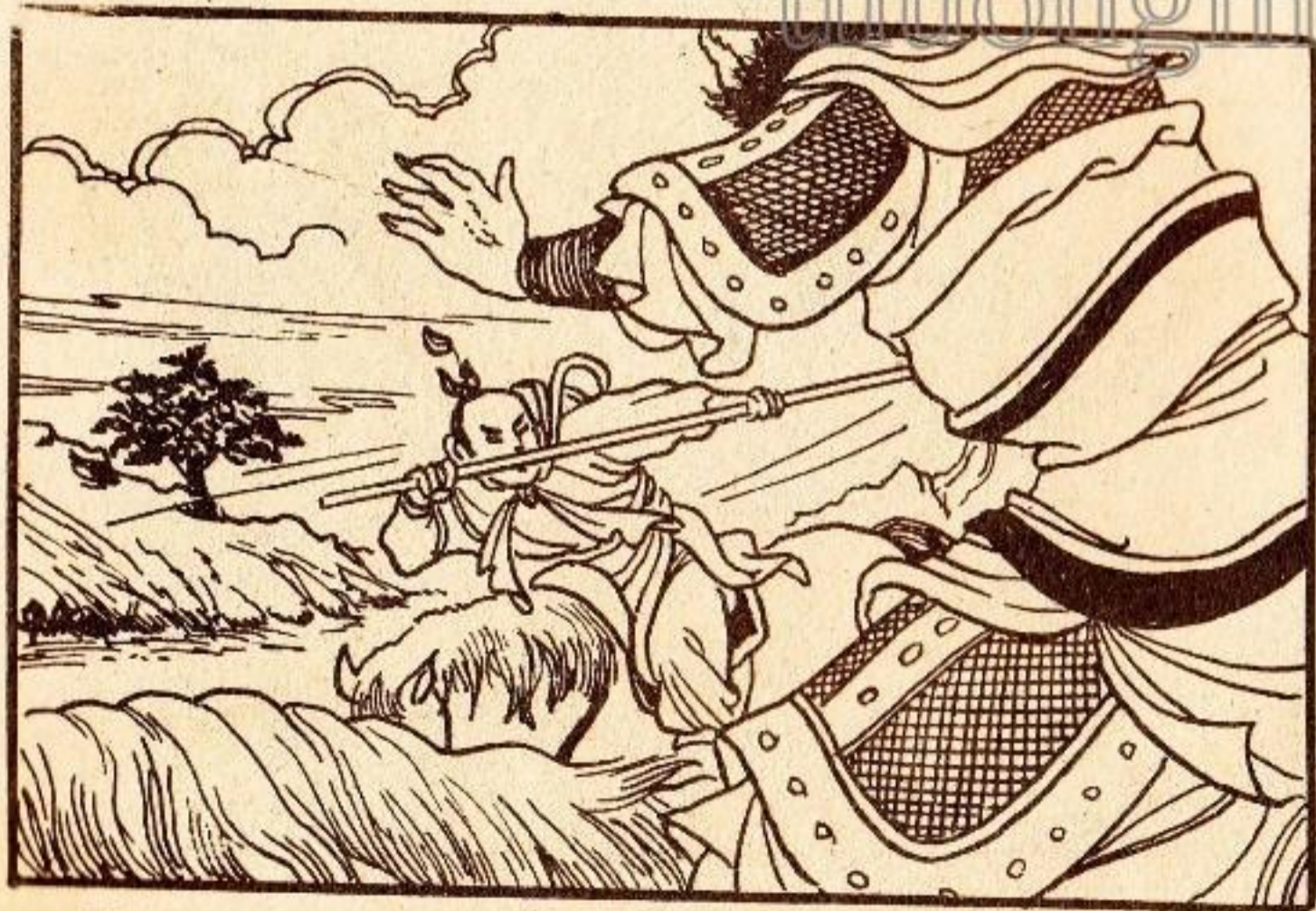
Kim Tra lướt tới chém Dương Sum đứt làm hai khúc, linh hồn Dương Sum cũng bay lên đài Phong Thần họp bạn với Vương Ma.

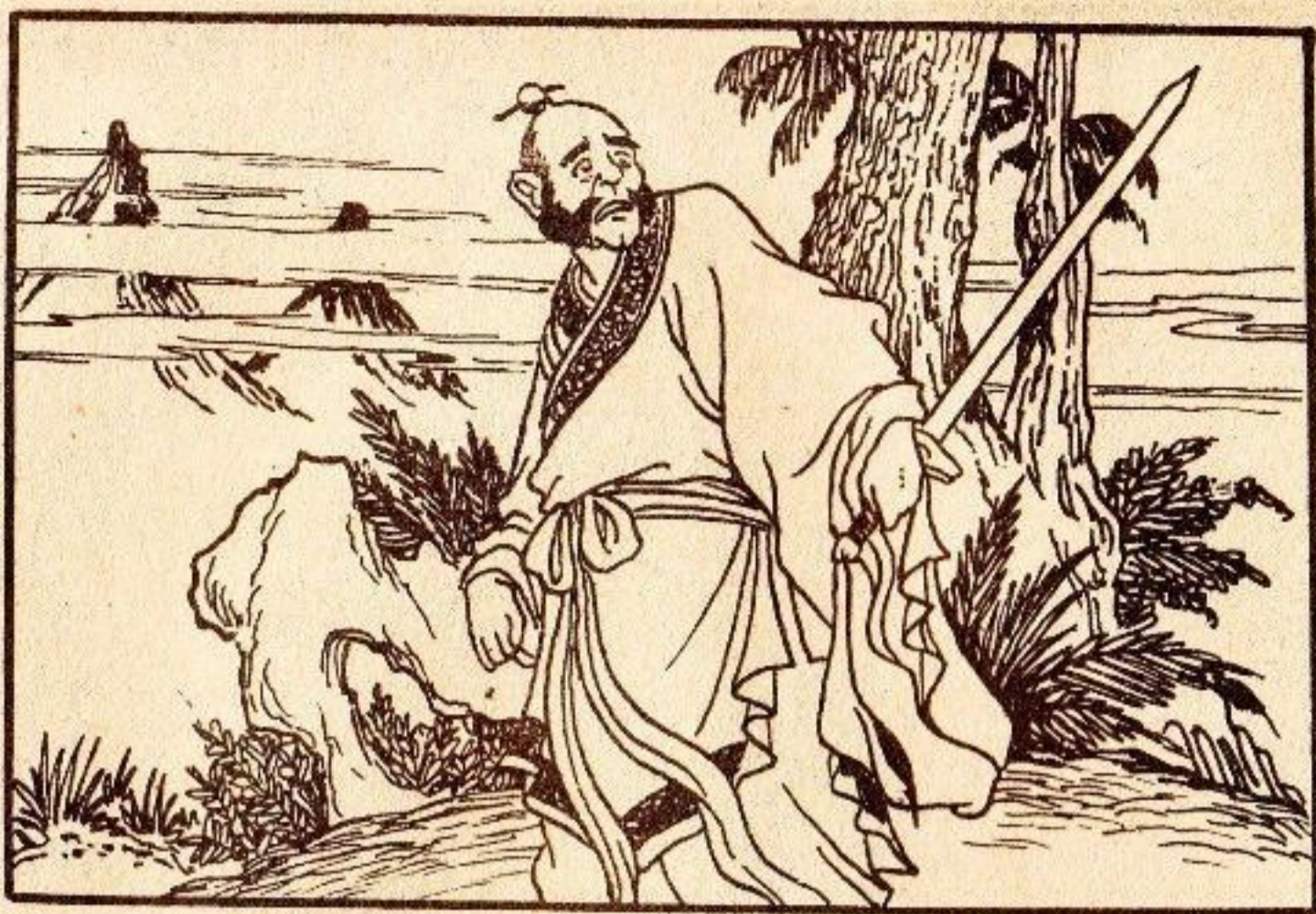
Trương Quế Phương và Phong Lâm thấy hai vị đạo sĩ chết chớp nhoáng như vậy, đồng xông vào trợ chiến với Lý Hưng Bá, giao đấu với Kim Tra và Na Tra.

Chợt trên thành Tây Kỳ có tiếng pháo nổ vang, 1 viên tướng nhỏ mặc giáp bạc, cưỡi ngựa kim, cầm giáo dài xông ra giữa trận. Mọi người nhìn lại thì thấy tướng ấy là Hoàng Thiên Tướng, con út của Hoàng Phi Hồ.

Hoàng Thiên Tướng sức mạnh như thần, vừa đến nơi đã đâm trúng Phong Lâm khiến lòi ruột, nhào xuống đất chết tươi. Trương Quế Phương và Lý Hưng Bá bỏ chạy về trại.

Về trại, Lý Hưng Bá buồn bã nói với Quế Phương: “Bốn anh em tôi đến đây trợ giúp tướng quân, chẳng may chết mất ba, còn lại mình tôi liệu bề khó thắng. Tướng quân nên báo với Văn Thái sư liệu định”

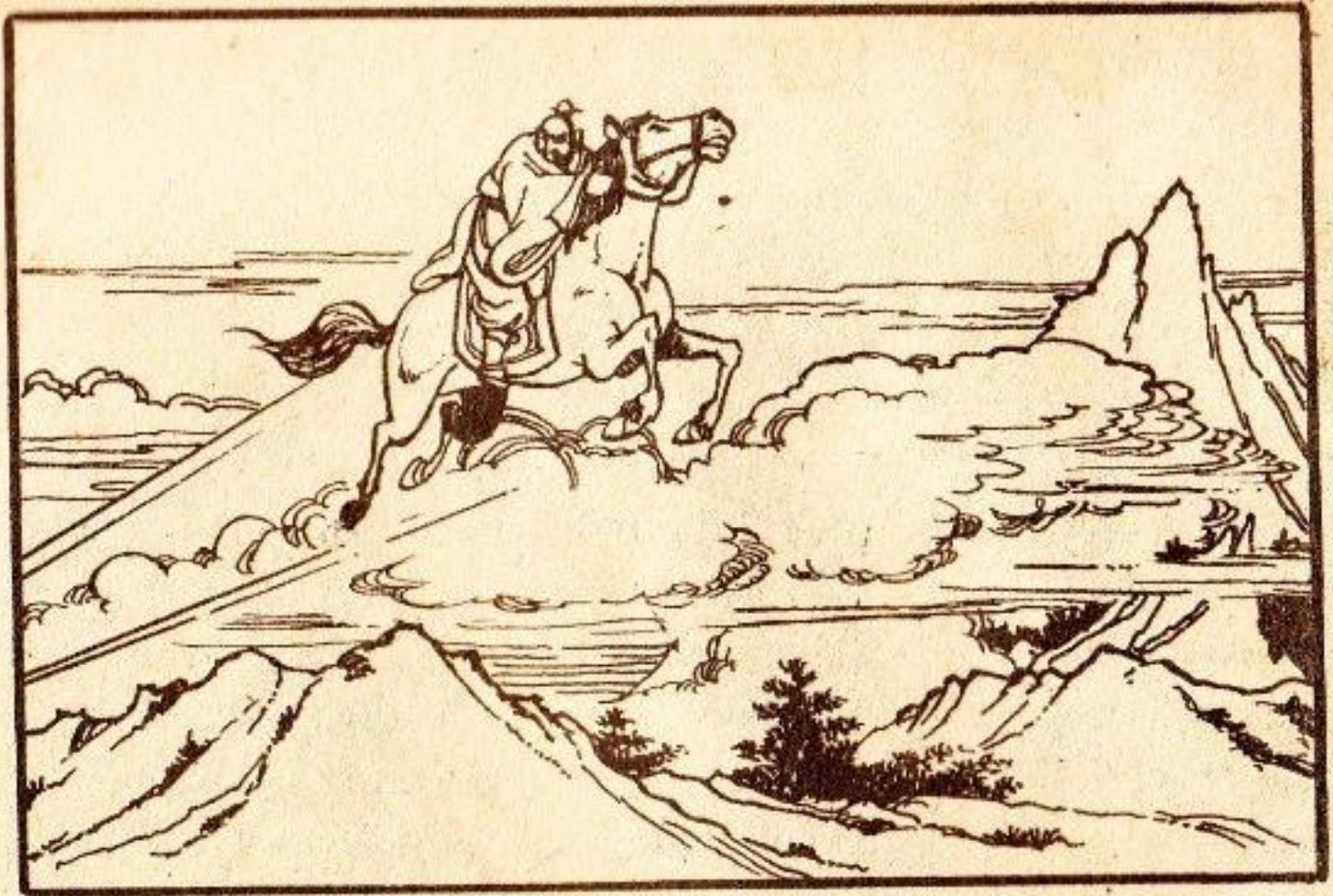
Trong lúc đó, Kim Tra thưa với Tử Nha: “Chúng ta vừa mới thắng trận, ngày mai xua binh ra đuổi Trương Quế Phương chạy khỏi Tây Kỳ thì mới khỏi lo về sau”. Tử Nha khen phải.

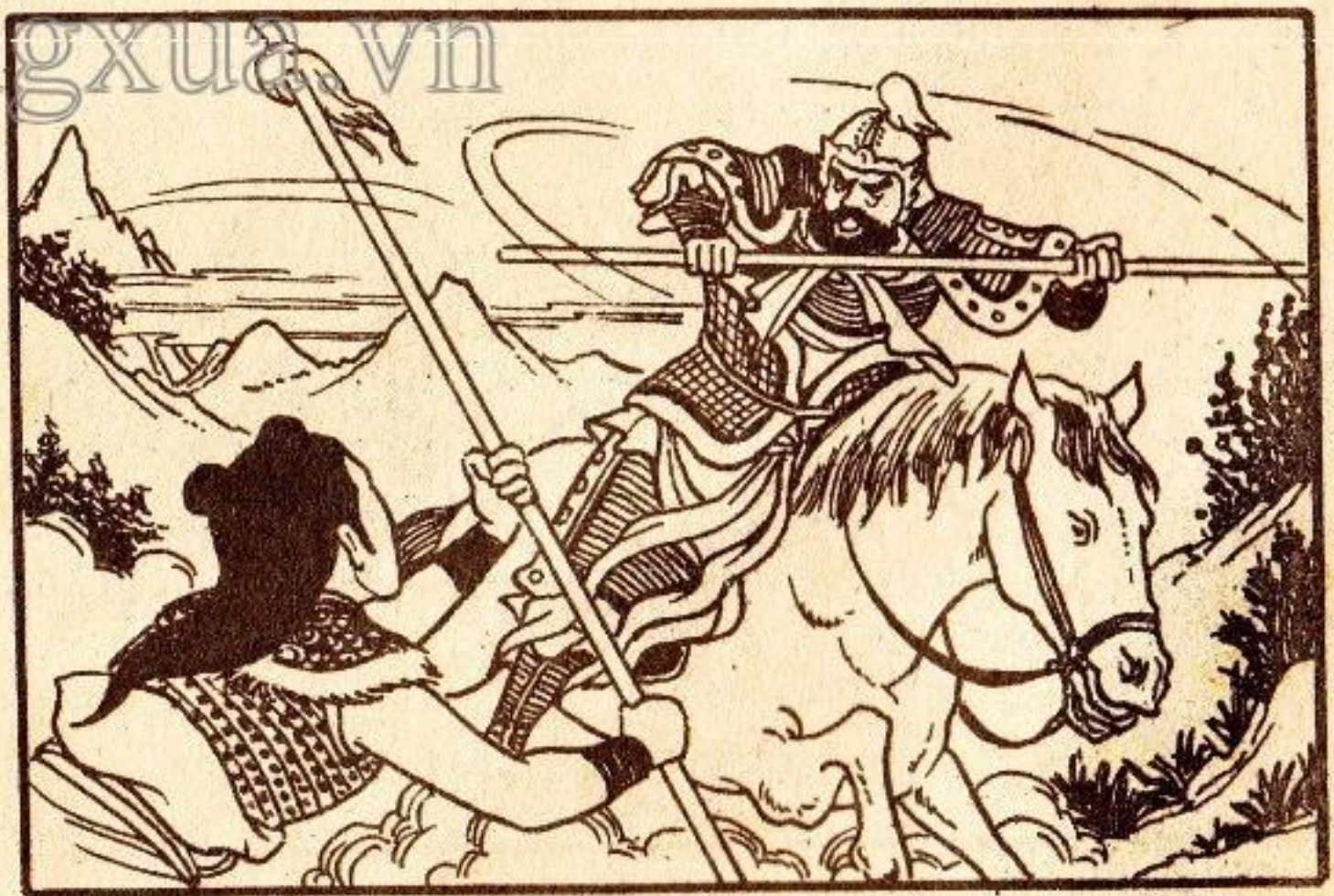
Hôm sau, Tử Nha dẫn quân đến trước trại Quế Phương khiêu chiến. Quế Phương vừa kéo quân ra, tức thì có 8 viên tướng cùng áp vào trận. Lại thêm các tướng thân cận của Tử Nha cũng phủ vây Trương Quế Phương.

Lý Hưng Bá thấy Quế Phương bị vây, liền xông vào giải cứu. Tử Nha trông thấy, khiến Na Tra và Kim Tra đón đánh.

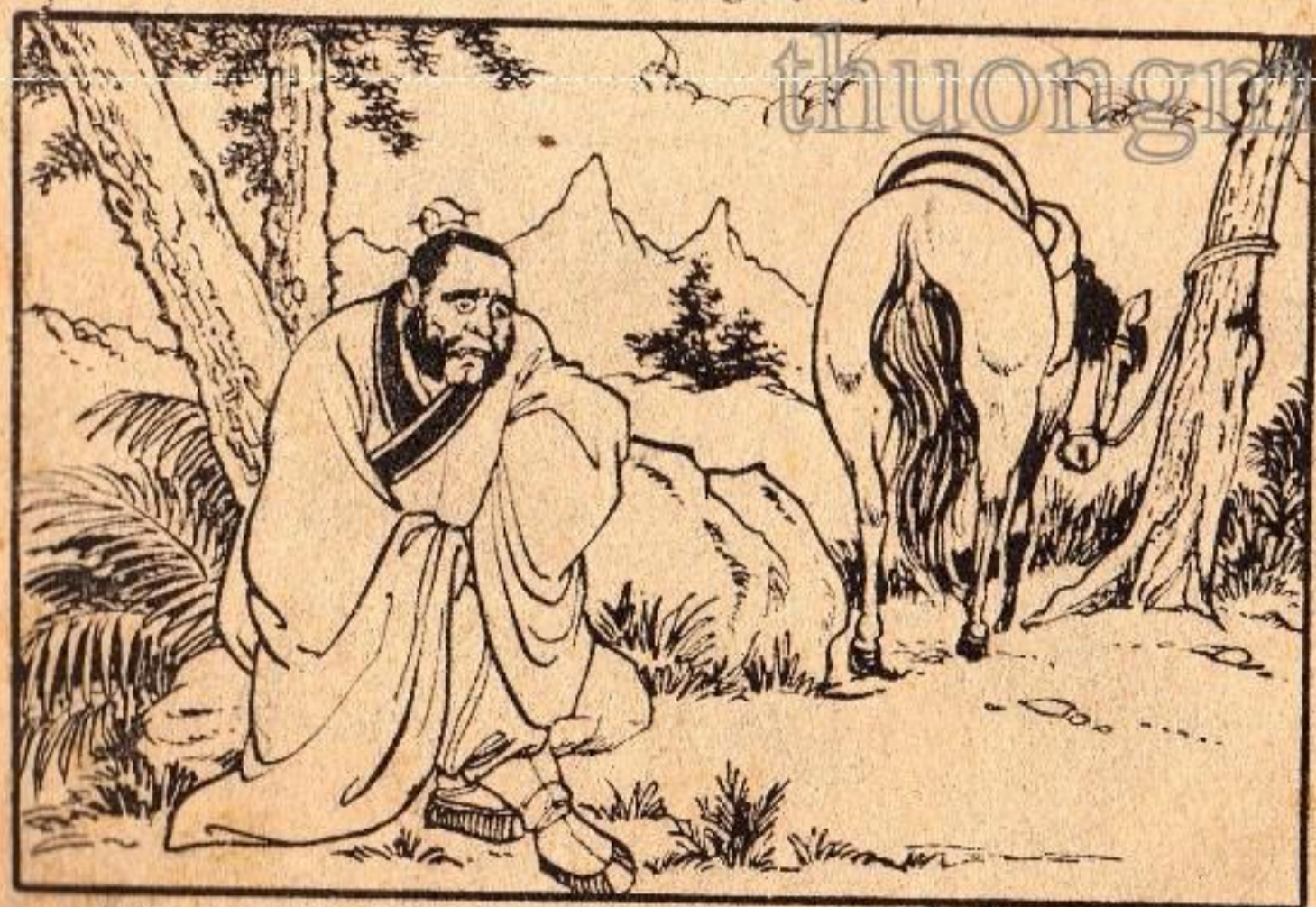
Tử Nha thấy không nên kéo dài trận chiến, liền ném roi Đả thần tiên lên. Lý Hưng Bá thất kinh giục thú bay lên không trung trốn thoát.

Na Tra và Kim Tra thấy Lý Hưng Bá bỏ chạy, liền quay lại trợ lực các tướng vây thêm Quế Phương một vòng nữa.

Trương Quế Phương vẫn không giải vây được, tay chân rũ liệt, liền ngửa mặt lên trời than: “Bệ hạ ôi! Hạ thần không thể lập công thì đành liều thân mà trả ơn vua”. Thân rồi trở giáo đâm vào bụng tự vận,

Giữa lúc đó, Lý Hưng Bá cưỡi thú代步 xuống núi Cửu Cung. Hưng Bá nghĩ thầm: “Nay ta thất trận tại Tây Kỳ, mặt mũi nào về nhìn bạn bè. Ta phải về triều ca báo với Văn Trọng tìm cách đến đây báo oán một trận để cứu lấy thể diện”.

tuongxua.vn